

Arrest

nr. 337 460 van 10 december 2025
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij komt op 18 september 2022 aan in België en dient op 19 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 20 februari 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Feitenrelaas

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u geboren op (...) 2003 in het dorp Bahi Khail, gelegen in Khogyani, Kaga district, in de provincie Nangarhar. U bent moslim, Pashtoun en u behoort tot de Khogyani stam. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U heeft twee broers B. (..) en H. (..) en twee zussen. U ging niet naar school en bent analfabeet.

Van jongs af aan werkte u met uw vader Ha. (..) op de velden en in de boomgaard die naast uw ouderlijk huis lagen en eigendom van uw familie waren. Uw vader was bevriend met F. W. (..), provinciegouverneur van Kunar, met wie hij samen gestudeerd had. Ongeveer twee of drie keer per week werkte uw vader voor F. W. (..) in diens Meeran tuin in Jalalabad stad. De taliban verstopten in uw geboortedorp regelmatig bommen, zo ook in het kanaal dat onder een brug aan de weg voor uw huis gelegen was, dit om de Afghaanse overheidstroepen te treffen. In 2016 werden twee van uw paternale ooms H. S. (..) en S. (..) per ongeluk door soortgelijke bommen van de taliban in uw dorp gedood. Ook uw broer B. (..) geraakte per ongeluk gewond bij een dergelijk incident waarbij u ook aanwezig was, toen een bom in een waterput in uw dorp ontplofte die voor de lokale politie bedoeld was.

Rond 2017, ongeveer zes jaar geleden, ontdekte uw vader een bom onder een brug die over het kanaal liep, dit aan de weg vlak voor uw huis, waarna hij voor de eerste keer de nabijgelegen lokale politiecontrolepost opbelde. Hierop contacteerden zij een commissie die de bom ontmantelde. Vier of vijf dagen na de eerste melding ontdekte uw vader voor de tweede keer een bom op dezelfde plaats, waarna hij opnieuw de lokale politiepost contacteerde en de bom op dezelfde wijze ontmanteld werd. Twee maanden na deze laatste melding werden er twee nieuwe checkposten in uw regio gebouwd waaronder één in Merza Khail en een andere post bij de school in uw dorp. Nadat deze controleposten opgericht waren, werden er geen bommen meer gevonden in uw dorp. De taliban verdachten uw vader ervan hun bomaanslagen verstoord te hebben. Dit vanwege zijn band met provinciegouverneur F. W. (..). Eind 2019, ongeveer anderhalf jaar voor de machtsovername werd uw vader zonder voorafgaande waarschuwing doodgeschoten door de taliban toen hij onderweg naar huis was na zijn werk in de tuin van F. (..) in Jalalabad.

Drie maanden na de dood van uw vader pleegden de taliban tijdens een gevecht tegen de overheidstroepen een granaataanval op uw huis waarbij u en uw familie het doelwit waren. Na dit incident besloot u te verhuizen naar een ander huis in uw straat. Na de dood van uw vader werkte u slechts sporadisch op uw velden en in uw boomgaard in uw dorp. Op 20 augustus 2021, vijf dagen na de machtsovername, ongeveer twee jaar na de dood van uw vader, besloot u naar uw maternale oom A. (..) te vluchten. Uw familieleden zoals uw moeder, uw twee broers en zus M. (..) verhuisden naar Kaga bazaar om er bij uw oudste zus N. (..) en uw schoonbroer A. (..) in te wonen. Op 25 augustus 2021, nadat u vijf dagen bij uw maternale oom had verbleven, vertrok u van bij uw maternale oom uit Afghanistan.

Uw paternale neven F. (..) en M. (..) werkten voor dezelfde gouverneur F. W. (..) als veiligheidsagenten in de provinciehoofdstad van Kunar. Zij besloten op 20 augustus 2021, de zesde dag van de machtsovername, uit Afghanistan naar Pakistan te vluchten en besloten na problemen in Pakistan zich te vestigen in Iran. Uzelf reisde van Afghanistan via Pakistan en Iran naar Turkije. Toen u in Turkije was namen de taliban uw ouderlijk huis, uw velden en uw boomgaard in uw dorp in bezit. Ook de boomgaard van F. W. (..) in Jalalabad werd na de machtsovername door de taliban ingenomen. Na uw vertrek uit Afghanistan kwamen de taliban langs in het huis van uw neven F. (..) en M. (..) om naar hen te vragen.

Midden oktober 2021, twee maanden na de machtsovername, stuurden de taliban via het districtscentrum een eerste arrestatiebrief voor u naar uw ouderlijk huis in Bahi Khail, waarbij K. (..), de broer van uw vriend Su. (..) die in uw ouderlijk huis woonde, de brieven voor u ontving. Twintig dagen na de eerste arrestatiebrief volgde er een tweede brief, en midden november 2021, twintig dagen na de tweede, een derde brief. Vijf dagen na de laatste arrestatiebrief, eind november 2021, kwamen de taliban, en meer bepaald de zonen van malik N. M. (..), bij uw ouderlijk huis in Bahi Khail langs en vroegen K. (..) die er woonde en uw familieleden zoals uw moeder, uw zus en uw jongere broer die er op bezoek waren, waar u was. De volgende dag kwamen de zonen van malik N. M. (..) opnieuw langs bij uw ouderlijk huis en besloten ze dat niemand meer in uw ouderlijk huis mocht wonen waarna ze uw huis definitief afsloten. U reisde verder via Bulgarije, Servië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België. U kwam op 18 september 2022 aan in België en deed hier uw verzoek tot internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 19 september 2022. Eind december 2023, tien dagen voor uw eerste CGVS-interview, bouwden de taliban een basis in de tuin naast uw ouderlijk huis in Bahi Khail.

Ter staving van uw onderzoek legde u volgende documenten voor: De taskara van uw neef M. (..) (kopie), de elektronische taskara van uw neef F. (..) (kopie), twee eigendomsbewijzen (kopieën), en drie arrestatiebrieven (kopieën). Op 19 februari 2024 stuurde uw advocaat, meester L. (..), een e-mail met in bijlage de volgende documenten: de taskara's van uw broers H. (..) en B. (..) (kopieën), een aantal pagina's van het paspoort van uw vader Ha. (..) (kopieën), de badge van uw neef M. (..) (kopie) en foto's van provinciegouverneur F. W. (..)(kopieën).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde minderjarige leeftijd. Tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u zich vooreerst op als minderjarig (Inschrijving van de asielaanvraag, dd.19 september 2022) met 30 september 2005 als geboortedatum waardoor u aldus op dat moment nog maar zeventien jaar oud zou geweest zijn. Uit uw leeftijdsonderzoek werd echter gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 3 oktober 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek van 21 september 2022 luidde als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op 20.8 jaar met een standaarddeviatie van 1.7 jaar'. U kunt hierdoor niet worden beschouwd als minderjarige.

Bovendien legde u ter staving van uw identiteit en beweerde leeftijd geen enkel document neer, en liet u ook na deze na uw persoonlijk onderhoud in te dienen. Hoewel het CGVS tijdens uw persoonlijk onderhoud (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS2 [CGVS2] dd. 10 januari 2024) duidelijk het belang benadrukte om uw identiteitsdocumenten ter staving van uw verklaringen in te dienen, dit ten laatste 14 dagen na uw interview, en u bevestigde dat u deze zou doorsturen, deed u dit niet (CGVS2 p.15). Over uw eigen taskara stelt u dat die achterliet in Turkije uit vrees voor de politie uit vrees voor de politie tijdens het vluchten (CGVS2 p.14). Dit zijn slechts stereotype beweringen. De identiteit van een verzoeker om internationale bescherming is een essentieel element in zijn verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. Verder, hoewel u opmerkelijk genoeg verklaarde dat uw naam I. H. (..) is en u nooit een andere naam gebruikt dan deze (CGVS1 p.4), is het vreemd dat u op uw sociale mediaprofielen ook de naam van uw broer B. A. (..) (CGVS2 p.3) gebruikt, evenals de naam S. H. (..) zonder deze laatste ooit aan het CGVS te vermelden (zie NMU 2023-345 Check sociale media – 22/25564). Het ontbreken van een overtuigend identiteitsbewijs en het gebruik van een andere naam, roept vraagtekens op over uw ware identiteit en ondermijnt bovendien uw geloofwaardigheid enkel verder daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. U dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas.

U vreest dat de taliban u zullen doden omdat uw vader Ha. (..) bomaanslagen van de taliban in uw dorp vrijdelde, hierover in verdenking gesteld werd door de taliban omwille van zijn nauwe banden met provinciegouverneur F. W. (..) en door hen vermoord werd (CGVS1 p.15-16). Verder vreest u dat de taliban u zullen doden omwille van het feit dat uw paternale neven F. (..) en M. (..) als veiligheidsagenten voor dezelfde provinciegouverneur F. W. (..) werkten (CGVS1 p.16). U kan het CGVS hier niet van overtuigen omwille van volgende redenen.

Ten eerste kon u niet aannemelijk maken dat uw vader Ha. (..) de bomaanslagen van de taliban in uw dorp vrijdelde en de taliban hem hiervan beschuldigden.

Vooreerst kan u uw verwantschap met Ha. (..) niet staven aan de hand overtuigende documenten. Naast de vaststelling dat u geen eigen identiteitsdocumenten neerlegde, is het opmerkelijk dat u ook slechts enkele

bladzijden van een verlopen paspoort op naam van Ha. (...) voorlegde via uw advocaat op 19 februari 2024 (document 10). Het betreft trouwens louter kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Hetzelfde kan eveneens gezegd worden over de kopieën die u voorlegde van de twee taskara's van voornoemde broers H. (...) en B. (...) (documenten 8 en 9). Het is opmerkelijk dat u niet blijkt te beschikken over enige andere documentatie, gezien uw verklaringen dat Ha. (...) uw vader is en dat u omwille van uw vader door de taliban bedreigd werd (CGVS1 p.8, p.16 en CGVS2 p.29).

Verder kon u niet aannemelijk maken dat de taliban uw vader Ha. (...) ervan verdachten hun geplande bomaanslagen aan het kanaal bij uw huis te hebben vrijdeld door deze aan de lokale politiepost te melden (CGVS1 p.15, p.21 en p.23). Hoewel uw ouderlijk huis dicht bij de plaats lag waar de bommen geplaatst werden, kan er niet zonder meer van uitgegaan worden dat uw vader als enige van de plaatsing van de bommen op de hoogte zou geweest zijn. Ten eerste lag het kanaal waar de bommen geplaatst werden aan een drukke weg naar Kaga bazaar, waar veel verkeer en voorbijgangers passeerden; Ook diverse andere huizen waren langs dezelfde weg gebouwd (CGVS1 p.24) waardoor het uiteraard mogelijk is dat de bommen eveneens door andere personen opgemerkt werden en door hen aan de politie zouden gemeld zijn. U verklaarde dat uw vader wist dat er een bom geplaatst was doordat deze het kanaal blokkeerde en het water niet langer kon doorstromen waarna de hydro-elektrische generator vervolgens uitviel. Hierdoor stopte de elektriciteit met werken (CGVS1 p.22). Deze tekenen konden echter door veel andere personen zijn waargenomen. Verder werden de bommen door de taliban herhaaldelijk op dezelfde plaatsen in het dorp zoals in het vermelde kanaal of voor de school geplaatst (CGVS1 p.21-22), waardoor het niet onlogisch is dat ook anderen buiten uw vader op de hoogte waren van de acties van de taliban. In de afwezigheid van concrete aanwijzingen is het dan ook vreemd dat de taliban van alle mogelijke potentiële kandidaten juist uw vader ervan verdachten. Bovendien wanneer u gevraagd werd of de taliban zagen hoe uw vader aanschouwde dat ze de bommen plaatsten, ontkende u dit (CGVS1 p.22). Dat noch uw vader de taliban zag (CGVS p.15), noch de taliban uw vader aanschouwden (CGVS1 p.22) is des te opmerkelijk aangezien u stelde dat de taliban juist uw vader beschuldigden de bomaanslagen te hebben vrijdeld (CGVS1 p.15). Deze elementen in acht genomen is het feit dat de taliban specifiek uw vader ervan verdachten de bommen opgemerkt te hebben en de politiepost te verwittigen niet aannemelijk.

Het is opmerkelijk dat u evenmin eenduidig kon zeggen hoeveel keer uw vader de politiecontrolepost verwittigde dat de taliban bommen geplaatst hadden. Tijdens uw eerste CGVS-onderhoud gaf u eerst aan dat u niet wist of uw vader deze informatie twee keer dan wel drie keer aan de politiepost meldde (CGVS1 p.22 en p.28). Wanneer u tijdens uw tweede CGVS onderhoud gevraagd werd om te specificeren of uw vader dit twee keer dan wel drie keer deed, herhaalde u vreemd genoeg opnieuw dat u dit niet wist (CGVS2 p.19-20). Later in uw relaas verklaarde u dat uw vader dit slechts twee keer aan de politiepost meldde. Na de tweede melding werden er controleposten opgericht in uw dorp waardoor de problemen met de taliban opgelost werden en er geen bommen meer geplaatst werden (CGVS2 p.21-22). Wanneer u gevraagd werd waarom u niet eenduidig was over hoeveel keer uw vader de politie over de bommen verwittigde, gaf u toe dat u dit niet wist en dat u zich hierover niet bij uw familie informeerde, omdat niemand dit zich zou herinneren en uw vader reeds overleden was (CGVS2 p.20). Uw verklaringen hieromtrent volstaan echter niet. Van een verzoeker wordt verwacht dat hij zich terdege informeert over de essentiële elementen van zijn vluchtrelaas. Deze bommeldingen zijn significante elementen in uw vluchtrelaas. Gezien het slechts over een zeer beperkt aantal gaat zou men verwachten dat u dit precies zou kunnen duiden.

Voorts kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u enige kennis heeft over de voorgehouden acties van uw vader en u in staat bent om te antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen hieromtrent alsook een aantal gegevens op een doorleefde wijze kan toelichten en situeren. Rekening houdend met het belang van het profiel van uw vader, dat aan de basis zou liggen van uw vrees ten aanzien van de taliban, vormt uw jonge leeftijd geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis. Verder bleek uit uw verklaringen eveneens dat u naliet zich hierover bij uw familieleden te informeren, hoewel u stelde dat u tot op dit moment nog steeds met hen tweewekelijks in contact staat (CGVS1 p.11-12).

U verklaarde verder dat de taliban uw vader ervan verdachten de bomaanslagen in het dorp vrijdeld te hebben vanwege zijn nauwe banden met provinciegouverneur F. W. (...) (CGVS1 p.15 en p.22). Ook hier kan u niet overtuigen omwille van volgende elementen.

U verklaarde dat F. W. (...) die achtereenvolgens provinciegouverneur van Kunar en Herat was (CGVS1 p.11), goed bevriend met uw vader was, en meer nog zijn beste vriend was (CGVS1 p.8). Uw verklaringen konden de nauwe band tussen uw vader en F. (...) echter niet onderbouwen. Hoewel F. (...) net zoals uw vader in Bahi Khail dorp geboren was (CGVS2 p.15 en p.17), er een huis had (CGVS1 p.8) en naar dezelfde school als uw vader ging (CGVS1 p.18), was het opmerkelijk dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud enkel vage informatie over F. W. (...) kon verstrekken. Ten eerste kon u F. W. (...) tijdens uw persoonlijk onderhoud niet omschrijven. U kon niet beschrijven hoe F. (...) er fysiek zag, noch kon u enige andere informatie over zijn persoon delen. U kon enkel zeer algemeen stellen dat F. (...) goed en bekend was (CGVS1 p.17-18). Verder, hoewel u stelde dat F. W. (...) de beste vriend van uw vader was (CGVS1 p.8), kwam F. (...) opmerkelijk genoeg slechts één keer per jaar op bezoek naar uw ouderlijk huis, begeleid door militaire voertuigen (CGVS1 p.17).

Het is opmerkelijk dat u zo weinig informatie kon verstrekken over F. W. (...) ondanks het feit dat uw vader en F. (...) beste vrienden waren. U verklaarde dat u niets over hem wist omdat u hierover nooit vragen mocht stellen (CGVS1 p.17). Deze verklaringen volstaan hierover niet aangezien u volgens uw leeftijdsbepaling

minstens 15,5 jaar oud was op het moment dat uw vader overleed (CGVS1 p.8) en u dus in staat was om zich over F. W. (..) en zijn band tot op zekere hoogte te informeren. Uw verklaringen over gouverneur F. W. (..) bleken ongedetailleerd en niet-doorleefd, wat bevreemdend is aangezien de band tussen F. (..) en uw vader een cruciaal onderdeel is van uw verklaringen. Ter staving van uw verklaringen omtrent de nauwe banden tussen gouverneur F. (..) en uw vader legde u 11 foto's voor die de banden met het voormalig regime en de gouverneur moeten aantonen (document 12). Echter aan deze foto's kan geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Verder is het opmerkelijk dat u uw verklaringen aangaande de band van uw vader en F. (..) hadden niet eenduidig zijn. U verklaarde tijdens uw eerste CGVS-onderhoud dat uw familie eigenaar was van de velden en de boomgaard die vlak naast uw ouderlijk huis in Bahi Khail lagen. Gouverneur F. (..), die geïnteresseerd was in tuinieren, bezat zelf een mooie boomgaard in Meeran in Jalalabad stad (CGVS1 p.8 en p.13). F. (..) nodigde uw vader die landbouwer was uit om hem met zijn tuin te helpen, en op diens verzoek ging uw vader als tuinier twee of drie keer per week in F. (..) zijn tuin in Jalalabad stad werken die op één uur rijden van uw geboortedorp Bahi Khail lag (CGVS1 p.26). Tijdens uw tweede CGVS-onderhoud verklaarde u echter voor het eerst dat uw vader niet voor provinciegouverneur F. W. (..) werkte maar dat ze samen land kochten en gemeenschappelijk eigenaars waren van de voornoemde Meeran tuin in Jalalabad. Ook de opbrengst van de fruitoogst van deze tuin deelden ze met elkaar (CGVS2 p.15-16). Verder verklaarde u hierover dat uw familie als erfgenamen na de dood van uw vader de inkomsten van het fruit van deze tuin in Jalalabad kregen (CGVS2 p.17) en dat u uw verklaringen over deze gedeelde eigendom kon onderbouwen aan de hand van eigendomscontracten (CGVS2 p.18). Het is onlogisch dat u deze informatie niet dadelijk helder zou hebben uitgelegd tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud. Uw beschrijvingen van wie eigenaar was van de boomgaard in de Meeran tuin tijdens uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud vallen moeilijk te rijmen.

De eigendomsdocumenten (documenten 6 en 7) die u neerlegde ondersteunen uw verklaringen hierover niet. De documenten gaan over de verkoop van een stuk land aan uw vader en aan F. (..). Zoals hierboven echter reeds werd aangetoond is uw link met deze mensen niet afdoende aangetoond. Hoewel u stellig beweerde dat de voornoemde gemeenschappelijke grond die uw vader en F. (..) samen kochten in Meeran in Jalalabad stad, op één uur rijden van uw geboortedorp Bahi Khail lag (CGVS2 p.16), spreken de eigendomsdocumenten die u indiende dit duidelijk tegen. Volgens de documenten die u voorlegde zou de gemeenschappelijk grond opmerkelijk genoeg niet in Jalalabad stad maar in Wazir Ahmed Khail dorp geweest zijn (zie de vertaling van het voorgelegde document), wat tegen uw eigen verklaringen ingaat. Zeker omdat u tijdens uw persoonlijk onderhoud, zonder dat het u gevraagd werd, stellig beweerde dat u niet uit Ahmed Khail dorp afkomstig was (CGVS2 p.5) maar u verklaarde dat men dit zo bij DVZ had geschreven. U benadrukte meermaals in uw verklaringen dat u net zoals uw vader uit Bahi Khail afkomstig was en uw familie steeds in Bahi Khail woonde en dit tot aan de machtsovername (CGVS1 p.6 en CGVS2 p.15), wat verder in tegenspraak met de voorgelegde eigendomsdocumenten is waarin stond dat Ha. (..) uit Ahmad Khail dorp afkomstig is. Bovenstaande zaken roepen alleen maar verder vragen op waarom u niet eenduidig bent over waar de gemeenschappelijke grond dan precies lag. Het CGVS stelt zich dan ook vragen bij de echtheid van deze eigendomsdocumenten en kan hieruit enkel concluderen dat deze vervalst zijn.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe te besluiten dat u niet aannemelijk kan maken dat uw vader de bomaanslagen van de taliban vrijdelde en de taliban hem hiervan omwille van zijn nauwe band met gouverneur F. W. (..) beschuldigden.

Aangezien u bovenstaande elementen niet aannemelijk kan maken, volgt hieruit dat u de aangehaalde vervolgingsfeiten door de taliban die uit het profiel en acties van uw vader voortvloeien eveneens niet aannemelijk kan maken. Dit blijkt nog des te meer uit de volgende bevindingen.

Vooreerst is uw omschrijving van de moord op enkele punten opmerkelijk. De taliban hielden de openbare auto waarin uw vader zat tegen toen hij op de terugweg naar huis was van zijn werk in de tuin van F. (..) in Jalalabad. De taliban lieten de andere passagiers uitstappen en naar huis gaan (CGVS2 p.23). Hierna staken de taliban uw vader in een zak, schoten hem neer, en dumpten ze het lichaam van uw vader op de weg (CGVS1 p.26). U stelde dat de taliban uw vader Ha. (..) vermoord hebben, maar dat er geen getuigen waren van zijn dood (CGVS2 p.24). Wanneer u tot twee keer toe gevraagd werd wie de moord dan zag aangezien u omschreef hoe uw vader vermoord werd, gaf u hier geen antwoord op en stelde u dat dorpelingen het lichaam van uw vader herkenden aan de hand van de taskara die hij bij had (CGVS2 p.24). Meer nog, u verklaarde dat er geen getuigen waren omdat de taliban merkwaardig genoeg geen moord voor de ogen van getuigen zouden gepleegd hebben (CGVS2 p.24).

Hoewel u verder verklaarde dat de taliban drie maanden na de dood van uw vader tegen uw huis een granaataanval organiseerden met als doel uw familie te vermoorden (CGVS2 p.25), kon u het CGVS hier niet van overtuigen. Vooreerst verklaarde u dat de taliban niet met uw familie, maar met overheidstroepen in de buurt van uw huis een gevecht aangingen (CGVS2 p.24) waarbij de taliban tijdens dat gevecht één granaat tegen uw huis gooiden (CGVS2 p.26). Merkwaardig genoeg klopten de taliban op de poort van uw huis voor ze de granaat gooiden, in plaats uw familie onmiddellijk aan te vallen. Verder besloten de taliban slechts één granaat te gooien, wat opmerkelijk is indien ze u en uw familie werkelijk viseerden en wilden doden. Bovendien bevestigde u dat u niet kon zien wie de granaat gooide aangezien u reeds in de bunker was toen het gevecht tussen de taliban en de overheid startte (CGVS2 p. 26 en p.29). Uit deze elementen bleek dat u niet aannemelijk kon maken dat u of uw familie door de taliban het doelwit waren van deze granaataanval. Zo men uw verklaringen volgt aangaande een granaat tegen jullie huis, dan lijkt het er volgens uw beschrijving immers sterk op dat dit gebeurde in de context van een ruimer gevecht.

Voorts verklaarde u dat u na de dood van uw vader en de granaataanval slechts sporadisch op de velden in uw dorp werkte omdat u te jong was om er alleen op te werken en omdat F. (...) vond dat u dit niet moest doen uit angst voor represailles van de taliban. Uw velden en de boomgaard in Bahi Khail werden hierna verhuurd aan andere landarbeiders (CGVS2 p.27). U verklaarde dat u na de granaataanval door de taliban gedurende twee jaar nergens naar toe kon gaan en u gevangen in uw eigen huis was (CGVS1 p.28) en niet veel buiten kwam (CGVS2 p.29). Uw verklaringen hierover volstaan niet. Ten eerste kon u de band tussen uw vader en F. (...) niet aannemelijk maken, zoals reeds geargumenteed. Verder koos u er ondanks uw vrees voor de taliban merkwaardig genoeg voor om na de vernoemde granaataanval een andere huis te bouwen verderop in dezelfde straat en daar naar toe te verhuizen. In dit nieuwe huis zouden de kamers verder van de straat gelegen hebben, waardoor granaataanvallen minder gevaarlijk waren (CGVS2 p.26-27). Het is echter opmerkelijk dat u na de granaataanval gedurende bijna twee jaar in dezelfde straat bleef wonen indien u werkelijk vreesde dat de taliban u en uw familie zouden vermoorden. Vervolgens stelde u dat er gedurende de twee jaar dat u in het nieuwe huis woonde, van de granaataanval tot aan uw vertrek uit Afghanistan, geen incidenten tussen de taliban en u of uw familie waren (CGVS2 p.28). Bovendien is het frappant dat uw familie er pas tijdens de machtsovername in 2021 voor koos om naar uw zus N. (...) in Kaga Bazaar te verhuizen, hoewel zij daar al sinds haar huwelijk ongeveer vier jaar voordien in een groot huis woonde (CGVS2 p.11) en u en uw familie zonder problemen al na de granaataanval naar toe hadden kunnen verhuizen. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u hierover dat er op dat moment dicht bij uw huis al een controlepost gebouwd was en er daardoor geen problemen meer met de taliban waren (CGVS2 p.29), wat merkwaardig is gezien uw eerdere verklaringen dat u zich bedreigd voelde en u gedurende twee jaar in uw eigen huis gevangen was en nergens naar toe kon gaan. Het CGVS stelt zich vragen bij het feit dat u niet eenduidig bent over de bedreigingen van de taliban aan het adres van u en uw familie en over hoe uw familie daarmee omging, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondergraaft. Verder, hoewel het voor u en uw familie klaarblijkelijk geen probleem zou zijn geweest om zich er reeds na de granaataanval bij uw zus N. (...) te vestigen indien u zich werkelijk door de taliban bedreigd voelde, bleek uit uw verklaringen dat u noch uw familie dit niet deden. De gedragingen van u en uw familie zijn in de context van de beweerde problemen met de taliban uitermate onlogisch.

Tot slot verklaarde u zelf vrees voor de taliban te hebben ten gevolge van persoonlijke arrestatiebrieven (documenten 3, 4 en 5). De taliban stuurden op drie verschillende momenten via het districtshuis drie arrestatiebrieven naar uw ouderlijk huis die door uw buurman Su. (...) ontvangen werden (CGVS2 p.7-8). Vooreerst wanneer u gevraagd werd wat er in deze arrestatiebrieven stond, is het vreemd dat u niet weet wat de inhoud van deze brieven is. U haalde aan dat deze drie brieven alle drie aan u gericht waren en in alle drie de brieven dezelfde informatie stond (CGVS2 p.13). U wist dat in de eerste lijn van de brieven stond dat u zich moet presenteren aan het districtsbureau en indien u dit niet doet, de taliban u zullen doden (CGVS2 p.12-13). Het is vreemd dat u niet wist wat er verder in de brieven geschreven staat en geen informatie over de rest van de inhoud kan geven. U verklaarde hierover dat u geen Pashtou kan lezen en hierdoor niet weet wat er in de brieven staat (CGVS2 p.12). Wanneer u gevraagd werd waarom u zich niet over de inhoud informeerde en u naliet aan uw familie, uw buurman of vrienden te vragen om de brieven aan u voor te lezen, verklaarde u dat u enkel vroeg om de eerste lijn van de eerste brief voor te lezen. Verder wilde u uw problemen niet met iedereen delen (CGVS 2 p.13). Uw verklaringen hieromtrent volstaan echter niet. Het CGVS benadrukt dat men van een verzoeker in het kader van zijn aanvraag tot internationale bescherming mag verwachten dat deze zich terdege informeert over de inhoud van de documenten die hij indient ter ondersteuning van zijn verklaringen, wat u naliet te doen.

Verder, wanneer u gevraagd werd wanneer de taliban u de eerste brief stuurde, vertelde u dat dit tijdens de machtsovername was. Wanneer gevraagd werd wanneer dat dan was, vertelde u dat u dit niet wist, en meer nog dat u zich hierover niet geïnformeerd heeft en niet aan uw buurman Su. (...) vroeg wanneer de brieven toekwamen. U gaf hiervoor als reden aan dat het internet niet werkte en u hem niet meer gesproken heeft (CGVS2 p.8), wat vreemd is aangezien u vermeldde dat de enige persoon in Afghanistan waarmee u, behalve met uw familie, nog contact in België had uw buurman Su. (...) was (CGVS1 p.12). Wanneer er hierover verder doorgevraagd werd, was het markant dat u even later wel wist wanneer deze brieven toekwamen. U verklaarde dat Su. (...) pas in september 2023, één maand voor het eerste CGVS onderhoud, aan u liet weten dat de taliban u opeenvolgend midden oktober, begin november en eind november 2021 drie

arrestatiebrieven gestuurd hadden (CGVS2 p.9). Het is echter ongeloofwaardig dat uw buurman Su. (...) waarmee u als enigste vriend in Afghanistan contact had, twee jaar lang zou wachten om u te melden dat de taliban voor u arrestatiebrieven brachten, gezien de vermeende doodsbedreigingen aan uw adres door de taliban.

Bovendien spreekt de inhoud in uw arrestatiebrieven uw verklaringen tegen. Hoewel u stelde dat de drie brieven pas na uw vertrek uit Afghanistan gestuurd werden, waarbij de eerste ongeveer twee maanden na de machtsovername in oktober 2021, de tweede twintig dagen later begin november 2021, en de derde twintig dagen later eind november 2021 toekwam (CGVS2 p.9), bleek volgens de inhoud ervan dat de arrestatiebrieven (documenten 6 en 7) respectievelijk reeds op 1 juli 2019 (ref. 11de van de elfde maand 1440 Islamitische kalender), 31 december 2019 (ref. 17de van de vijfde maand 1441 Islamitische kalender) en 4 oktober 2021 (ref. 10de van de derde maand 1443 Islamitische kalender) verstuurd werden. Het is markant dat uw verklaringen niet overeenkomen met de inhoud van uw documenten.

Het mag duidelijk zijn uw verklaringen over deze voorgelegde dreigbrieven problematisch en absoluut niet overtuigend zijn. Het CGVS kan niet anders dan er van uitgaan dat het niet om authentieke documenten gaat. Het gaat trouwens slechts over handgeschreven documenten, waarvan de bewijswaarde sowieso uitermate beperkt is.

Bovendien is het opmerkelijk dat u verklaarde dat naast het feit dat de taliban nog één keer langskwamen bij uw maternale oom A. (...) om naar u te vragen (CGVS1 p.29 en CGVS2 p.28), ze vijf dagen na de laatste arrestatiebrief naar uw ouderlijk huis in persoon van de zonen van malik N. M. (...) langskwamen om naar u te vragen (CGVS2 p.9-10). Vreemd genoeg waren uw moeder, uw zus en jongere broer op datzelfde moment op bezoek bij K. (...), de broer van Su. (...) die in uw ouderlijk huis woonde, maar besloten de taliban gewoon weg te gaan nadat uw familie zei dat u er niet was en kwamen ze pas de volgende dag terug om het huis te sluiten. Meer nog, ging uw familie regelmatig zonder problemen naar uw ouderlijk huis en uw geboortedorp op bezoek na uw vertrek uit Afghanistan (CGVS2 p.10), wat frappant is gezien uw verklaringen dat de taliban zowel u als uw familie met de dood bedreigden (CGVS2 p.25). Verder is het eigenaardig dat de taliban uw gezin in Kaga Bazaar met rust laten, hoewel ze op 20 minuten van het districtscentrum wonen (CGVS1 p.9). Verder bevestigde u dat uw familie op dit moment zonder problemen bij uw zus N. (...) inwoont. Hoewel uw jongere broer B. (...) al 15 jaar is en u voor hem vreest, zijn er sinds de verhuis van uw familie naar uw zus in Kaga bazaar geen incidenten met de taliban gebeurt. U bevestigt dat uw familie in Kaga bazaar ok is (CGVS1 p.8-10 en p.29, CGVS2 p.10-11). Dat dit logisch gezien niet te vatten valt, is duidelijk gezien de door u ingeroepen vrees.

Aangezien u bovenstaande elementen niet aannemelijk kan maken, volgt hieruit dat u de aangehaalde vervolgingsfeiten door de taliban die uit het profiel van uw vader voortvloeien eveneens niet aannemelijk kan maken.

Verder kan u niet aannemelijk maken dat u bedreigd werd door de taliban omdat uw neven M. (...) en F. (...) als lijfwachten voor gouverneur F. W. (...) werkten.

Vooreerst kon u bij gebrek aan overtuigende identiteitsdocumenten en na het geheel van bovenstaande problematische bevindingen niet aantonen dat u verwant bent met M. (...) en F. (...) van wie u beweerde dat zij uw paternale neven zijn en als lijfwachten voor gouverneur F. W. (...) werkten (CGVS1 p.11 en p.16). Hoewel u de taskara's van zowel M. (...) als F. (...) neerlegde ter staving van uw verklaringen (documenten 1 en 2), en deze een indicatie van hun identiteit geven, was u niet in staat uw eigen identiteitsbewijs neer te leggen, noch legde ter ondersteuning foto's of documenten neer die uw verwantschap met uw neven aannemelijk konden maken. Aangezien u noch uw eigen identiteit, noch de beweerde familieband met M. (...) en F. (...) aannemelijk kan maken, verliezen uw verklaringen dat u omwille van hun beroepsprofielen bedreigd werd aan geloofwaardigheid.

Over uw paternale neven F. (...) en M. (...) verklaarde u dat ze als lijfwachten voor provinciegouverneur F. (...) in het provinciegebouw in Kunar werkten (CGVS1 p.19 en CGVS2 p.19). U slaagde er echter niet in het beroepsprofiel van uw neven aannemelijk te maken. Tijdens uw persoonlijk onderhoud legde u louter oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen over hun beroep af. U kon enkel vertellen dat uw neven voor F. W. (...) in het provinciegebouw in Kunar werkten (CGVS2 p.19), een groen uniform droegen en 20.000 Afghani verdienden (CGVS1 p.19). Wanneer u gevraagd werd om meer gedetailleerd te vertellen over het werk van uw neven, kwam u niet verder dan dat ze de gouverneur tijdens het wandelen tegen aanvallen verdedigden en dat ze blij waren om voor hem te werken. Wanneer u gevraagd werd wat uw neven zelf tegen u vertelden over hun jobs, bleef u opnieuw vaag over hun taken. U herhaalde opnieuw dat ze met de gouverneur wandelden om hem te verdedigen en dat ze u vertelden dat hij een goede persoon was. Verder kon u de plaats in Kunar niet omschrijven waar ze als lijfwacht werkten (CGVS2 p.19).

U verklaarde dat uw paternale neven M (...) en F (...) als lijfwachten bij F (...) konden beginnen werken dankzij de tussenkomst van uw vader die goed met de gouverneur bevriend was (CGVS1 p.18 en p.19). Echter, zoals hierboven werd aangetoond kon u de vriendschap tussen uw vader en F. (...) niet aannemelijk maken. De ongeloofwaardige elementen stapelden zich vervolgens op in uw verklaringen. U stelde verder dat M. (...) en F. (...) zonder enige opleiding als veiligheidsagent konden beginnen werken (CGVS1 p.18 en CGVS2 p.19), wat vreemd is indien ze voor de veiligheid van een overheidsfunctionaris als de provinciegouverneur van Kunar moesten instaan. Volgens uw verklaringen was dat omdat het in Afghanistan nooit noodzakelijk was om een opleiding te volgen, en meer nog, dat iedereen met wapens kon schieten en zonder opleiding

kon aangesteld worden (CGVS1 p.18 en CGVS2 p.19). U vertelde verder dat uw neven als lijfwachten voor de gouverneur als nationale politie werkten (CGVS1 p.11 en p.18-19), wat weinig plausibel is dat zij bij de Afghaanse nationale politie in dienst konden treden zonder enige voorafgaande opleiding gezien de COI landeninformatie die voorhanden is (Zie de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier COI Focus Afghanistan: De Afghaanse nationale politie). Bovendien bleek u dubbelzinnig over het feit of uw neven bij hun indiensttreding al dan niet een contract kregen. Terwijl u bij uw eerste CGVS onderhoud duidelijk verklaarde dat ze een contract kregen (CGVS1 p.19), spreekt u zichzelf vervolgens tegen wanneer u in uw tweede CGVS onderhoud verklaarde dat ze zonder contract werkten omdat dit niet bestond in Afghanistan en ze zo hun loon kregen (CGVS2 p.19). Tenslotte stelde u dat uw neven merkwaardig genoeg nooit op verlof kwamen, maar alleen meekwamen als F. (..) één keer per jaar naar uw ouderlijk huis kwam (CGVS1 p.17 en p.20).

Uw geloofwaardigheid werd verder op de proef gesteld, wanneer u evenmin kon zeggen hoelang M. (..) en F. (..) dit werk deden en u geen eenduidig antwoord kon geven tot wanneer ze als lijfwachten voor de provinciegouverneur in Kunar werkten. Terwijl u in uw eerste CGVS-onderhoud verklaarde dat uw neven dit tot aan de machtsovername van augustus 2021 deden (CGVS1 p.11), stelde u tegenstrijdig genoeg tijdens uw tweede CGVS onderhoud dat ze voor F. (..) werkten tot Ashraf Ghani voor de tweede keer als president verkozen werd, wat zich in 2019 situeerde (CGVS 2 p.18). Het is bovendien ongeloofwaardig dat u verklaarde dat uw neven F. (..) en M. (..) voor F. (..) in Kunar (CGVS1 p.19 en CGVS2 p.19) tot 2019 of 2021 werkten aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat F. W. (..) slechts tot december 2014 provinciegouverneur van Kunar was en hij toen door president Ashraf Ghani vanwege corruptieklachten afgezet werd (Zie de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier: Report Peaceworks United States Institute of Peace: Politics and economic dynamics of Herat). Voorts is het vreemd dat u vaag bleef over de huidige situatie van uw neven. U wist enkel dat ze in Pakistan wonen en in een bakkerij werkten, maar u kon niet zeggen in welke Pakistaanse stad ze zich op dit moment bevinden (CGVS1 p.17). Tijdens uw tweede CGVS onderhoud verklaarde u dat ze op dit moment in Iran wonen (CGVS2 p.5). Verder legde u ter staving van het profiel van uw neven M. (..) en F. (..) merkwaardig genoeg geen contracten of foto's met gouverneur F. W. (..) neer die uw verklaringen omtrent hun beroepsprofiel als lijfwachten kunnen staven. U legde enkel een kopie van een badge neer op naam van M. (..), waarbij dient opgemerkt te worden dat de jobomschrijving op de Engelstalige achterkant onleesbaar is en waarbij de voorziene ruimte voor de handtekening en de datum op de achterkant niet werden ingevuld.

Ter verdediging haalt u aan dat u weinig informatie heeft over uw neven omdat u te jong was om hierover iets te weten (CGVS1 p.20 en CGVS2 p.19) en uw vader alles regelde (CGVS1 p.19). Uw verklaringen volstaan niet. Volgens uw leeftijdsbepaling was u immers minimum 17 jaar tijdens uw vertrek uit Afghanistan, waardoor er van u verwacht wordt dat u oud genoeg was om hierover kennis gehad te hebben. Verder had u zich hierover als verzoeker terdege kunnen informeren bij uw familieleden, waarmee u volgens uw verklaringen regelmatig nog in contact staat (CGVS1 p.11-12), uit niets bleek dat u zich de moeite getroost heeft om dit te doen.

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe te besluiten dat u niet aannemelijk kan maken dat uw neven F. (..) en M. (..) als lijfwachten voor provinciegouverneur F. W. (..) werkten, wat uw algemene geloofwaardigheid ondermijnt.

Aangezien u bovenstaande elementen niet aannemelijk kan maken, volgt hieruit dat u de aangehaalde vervolgingsfeiten door de taliban die uit het profiel van uw neven voortvloeien eveneens niet aannemelijk kan maken.

Voor de vervolgediging van uw dossier moet worden opgemerkt dat uw beide paternale ooms H. S. (..) en S. (..) geen doelwit waren van de taliban en toevallige slachtoffers waren bij bomaanslagen door de taliban. Rond 2017 kwam uw paternale oom H. S. (..) om tijdens een bomaanval van de taliban aan de voorkant van uw huis. Uw oom zat toevallig op een brug waar lokale politie en leger vaak passeerden. De taliban legden een bom onder de brug, waarbij de politie en het leger het doelwit was, deze werd tot explosie gebracht en H. S. (..) kwam als toevallig slachtoffer hierbij om (CGVS p.20-21). In dezelfde periode kwam hierna ook uw oom S. (..) om bij een bomaanslag van de taliban die gericht was tegen het Afghaans leger. De taliban plaatsten een bom bij een legertank die dicht bij de dorpsschool stond. Uw oom S. (..), verschillende schoolstudenten en andere dorpelingen kwamen als toevallige omstaanders om bij deze explosie (CGVS p.21).

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen. De documenten die u voorlegde werden hierboven reeds allemaal besproken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als

de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging

die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld

dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de

conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Het CGVS wijst erop dat u verklaarde geboren en getogen te zijn in Bahi Khail, Khogyani district, Kama, provincie Nangarhar), alwaar u voorafgaand aan uw vertrek zou hebben gewoond. Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot uw 19 jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (Dienst Voogdij, Leeftijdsonderzoek, dd. 3 oktober 2022 en CGVS1 p.6) waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan volledig gevormd bent naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien volgde u in Afghanistan één jaar religieuze lessen in de madrassa toen u zeven jaar oud was (CGVS1 p.12-13). Daarom kan niet worden aangenomen dat u na een verblijf in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens u verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Het CGVS wijst erop dat u zichzelf omschrijft als een praktiserende moslim zowel in Afghanistan als in België, u reciteert gebeden en de koran (CGVS p.7). Verder blijkt dat u nog steeds het Pashtou beheerst (zie verslagen persoonlijke onderhouden CGVS). Dient er bovendien op gewezen te worden dat u op uw social media regelmatig te zien bent in traditionele Afghaanse kledij, dat u er meestal in het Pashtou communiceert en dat uw netwerk grotendeels bestaat uit andere Afghaanse personen.

Daarnaast vertoont u op verschillende foto's en in video's kenmerken die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Zo poseert u samen met andere Afghanen in traditionele kledij, maakt u handgebaren zoals het opsteken van de wijsvinger of het maken van een vuist en gebruikt u emoji's die binnen deze subcultuur gangbaar zijn. De personen waarmee u interageert op TikTok, alsook personen uit uw breder onlinenetwerk vertonen veelal dezelfde kenmerken. Met enkele van deze personen blijkt u ook regelmatig in het echte leven contact te hebben (zie NMU 2023-345 Check sociale media – 2225564).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus België- Afghaanse bendes en sociale media van 11 september 2023), blijkt dat er in België diverse Afghaanse criminele bendes actief zijn, dewelke betrokken zijn bij mensensmokkel, drugshandel en seksueel misbruik. Deze bendes gebruiken verschillende socialemediakanalen om het bendeleven en betrokkenheid bij bendes te verheerlijken, te tonen hoeveel macht een bende heeft en (meer) bekendheid te verwerven door dreigingen te uiten of beelden te delen van deelname aan criminele feiten. Daarnaast delen bendes ook online informatie met elkaar of zetten zij sociale media in bij het plegen van criminele feiten. Sociale media worden niet enkel gebruikt om te communiceren, maar ook om zich te profileren. Naast het vermelden van specifieke cijfers en termen in hun profielnamen en bij video's, vertonen personen die zichzelf associëren met een groep of bende een aantal gemeenschappelijke kenmerken. Deze kenmerken hebben onder meer betrekking op de vormgeving van de profielen, het gedrag en de inhoud die de verzoekers en hun netwerk delen op socialemediaprofielen. Opvallend hierbij zijn de verwijzingen naar Afghanistan en de Afghaanse cultuur, dit in de vorm van het dragen van traditionele kledij, het voorkomen van Afghaanse gewoontes en gedragingen en het verwijzen naar de Afghaanse veiligheidsdiensten en locaties in Afghanistan. De subcultuur van de bendeleden lijkt op die manier sterk verweven te zijn met de cultuur van hun herkomstland.

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat lidmaatschap van een Afghaanse bende verschillende vormen kan aannemen, gaande van sympathieën voor of verheerlijking van deze bendes tot een leidinggevende rol in deze bendes. Verschillende leden van Afghaanse bendes verwijzen naar een specifieke bende en/of hun rol daarbinnen in hun gebruikersnaam, profielnaam of in het bijschrift op hun onlineprofiel op TikTok (en soms ook op Instagram of Facebook). Personen met een vooraanstaande rol in een Afghaanse bende vallen in bepaalde situaties ook op door hun gebruikersnaam die hun leidinggevende positie bevestigt. Ook de manier waarop bepaalde figuren in beeld worden gebracht, al dan niet in combinatie met het gebruik van symbolen, kan duidelijkheid scheppen over iemands positie in een Afghaanse bende. Leaders worden regelmatig in beeld gebracht in typerende fotocollages op de TikTok-profielen van andere bendeleden. Daarnaast zijn er ook personen die omwille van hun interacties en netwerk in verband kunnen worden gebracht met Afghaanse bendes, maar vermoedelijk geen deel uitmaken van een specifieke groep. Zij reageren op berichten van bendeleden of delen beeldmateriaal waarin zij, net zoals vooraanstaande figuren, zichtbare kenmerken tonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Het kan gaan over

beelden in militaire of traditionele Afghaanse kledij, beelden van gevechtsbewegingen of beelden met emoji's die macht of geweld uitstralen. Hun netwerk is in de meeste gevallen echter kleiner, ze poseren veelal alleen of op afgelegen plaatsen en komen niet voor in bovengenoemde collages.

Het gegeven dat er op uw sociale media verschillende foto's en video's zijn terug te vinden waarin u kenmerken vertoont die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes, volstaat dan ook niet om te besluiten dat u lid bent van een Afghaanse criminele bende. Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat de Afghaanse bendes sterk verweven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur. Uw activiteiten op sociale media bevestigen dan ook dat er niet kan worden aangenomen dat u, na uw verblijf in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin u bent opgegroeid en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, integendeel.

Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat u niet aantoont dat u bij terugkeer naar Afghanistan niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. U verklaarde immers dat uw familieleden zoals uw moeder, uw zussen, uw schoonbroer en uw jongere broers in Kaga Bazaar verblijven en ze ok zijn (CGVS1 p.10-11). Ook heeft u wekelijks of tweewekelijks contact met hen en met uw Afghaanse vrienden zoals Su. (...) uit uw geboortedorp (CGVS1 p.11-12).

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Er liggen verder geen indicaties voor dat de taliban enige kennis zouden hebben van uw activiteiten hier in België, en dan meer in het bijzonder dat u actief bent op sociale media. Uit de landeninformatie blijkt overigens niet dat het hebben van profielen op sociale media zonder meer een risico op vervolging met zich meebrengt. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media, betroffen deze echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. U maakt geenszins aannemelijk dat uit accounts op sociale media afgeleid kan worden dat u zich kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor hij dreigt gevisieerd te worden. Hoe dan ook toont u niet aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media te wissen of uw accounts volledig te verwijderen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Uit lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing. Zij meent in hoofdorde in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus. In ondergeschikte orde meent zij in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Stukken

De verzoekende partij heeft bij het verzoekschrift geen bijkomende stukken gevoegd.

De verzoekende partij maakt op 13 september 2024 een aanvullende nota over met blijkens de inventaris volgende stukken:

- “1.taskara verzoeker
- 2.taskara vader verzoeker
- 3.taskara broer B. (..)
- 4.taskara broer H. (..)
- 5.dreigbrief 1
- 6.dreigbrief 2
- 7.dreigbrief 3”

De verwerende partij maakt op 30 oktober 2025 een aanvullende nota over waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA, *Afghanistan Security Situation*, augustus 2022;
- EASO, *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, december 2023;
- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024;
- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;
- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;
- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;
- COI, *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023;
- EUAA, *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024;
- EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, november 2024;
- SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025.

3.3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

3.4.1. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘*beoordeling van feiten en omstandigheden*’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de

Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

3.4.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

Verwijzingen naar een arrest van de Raad zijn voorts niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.5. Voorafgaande opmerkingen

3.5.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.5.2. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (Parl.St., Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt overwogen:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partij laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig ongemoeid zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.5.3. Landeninformatie

De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal bij aanvullende nota van 30 oktober 2025 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd heeft en heeft aangevuld. Voorts is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren.

Aldus is de huidige situatie niet vergelijkbaar met de situatie eind 2021 en begin 2022, die het uitgangspunt vormde voor de UNHCR “Guidance note” van februari 2022 waarnaar in de informatie van Nansen wordt verwezen.

De Raad herinnert er verder aan dat zowel de richtlijnen van UNHCR als de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA niet bindend zijn. Artikel 11, derde lid van de Verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU houdt wel volgende verplichting in: “Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming”. Ten slotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA de asielinstanties niet ontslaan van hun verplichting om, conform artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), over te gaan tot een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden. De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoekende partij voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, *in casu* bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Het verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen die verzoekende partij zelf aanbrengt. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoekende partij zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van

herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. *In casu* dient te worden vastgesteld dat zowel verzoekende partij als de commissaris-generaal een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde informatie aanleveren die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen op grond waarvan de Raad oordeelt dat op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in haar land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoekende partij voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.6.1. Verzoekende partij houdt in eerste instantie voor dat verwerende partij onterecht besloot dat zij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

3.6.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.6.3. Zoals de commissaris-generaal op goede gronden motiveert deed de verzoekende partij zich onterecht voor als minderjarige bij de indiening van haar verzoek om internationale bescherming. Zo stelde zij geboren te zijn op (...) september 2005 (zie bijlage 26 dd. 19 september 2022 en Verklaring DVZ, 20 december 2022, punt 4). Geconfronteerd met de twijfels van het bestuur omtrent haar voorgehouden minderjarigheid gaf verzoekende partij geen verklaring (stuk *Mineur Etranger Non Accompagné*, 19 september 2022). De op 21 september 2022 uitgevoerde medische test leert evenwel dat verzoekende partij “op datum van 21.09.2022 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20.8 jaar met een standaarddeviatie van een 1.7 jaar een goede schatting is” zodat hieruit blijkt dat verzoekende partij geen zeventien jaar was zoals zij voorhield, maar minstens 19,1 jaar en aldus wel degelijk meerderjarig. Met haar betoog in het verzoekschrift dat het gaat om een “minimaal” leeftijdsverschil gaat verzoekende partij er geheel aan voorbij dat zij zich onterecht voordeed als minderjarige. Haar betoog voorts dat zij zich wat betreft haar leeftijd entte op de leeftijdsbepaling in Afghanistan gaat compleet voorbij aan haar eigen verklaringen tijdens het eerste gehoor bij het CGVS waar – toen zij geconfronteerd werd met de discrepantie tussen haar voorgehouden leeftijd en het resultaat van de medische test – in essentie verklaarde dat zij niet weet hoe oud zij is en haar geboortedatum zelfs niet ongeveer kan duiden (CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud (NPO), 10 oktober 2023, p. 5-6). Deze verklaringen kunnen niet anders geïnterpreteerd worden dan dat verzoekende partij zich bewust voordeed als minderjarige. Zo niet kon immers van haar verwacht worden dat zij de asielinstanties van meet af aan op de hoogte zou brengen van het gegeven dat zij haar echte leeftijd niet kent, en dit zeker wanneer geconfronteerd met de twijfels omtrent haar voorgehouden minderjarigheid. De vaststelling dat zij dit naliet en ondanks de door het bestuur geuite twijfels bleef vasthouden aan haar voorgehouden minderjarigheid, doet op goede gronden besluiten dat zij de bevoegde autoriteiten bewust voorloog over haar minderjarigheid.

Bovendien, zoals de commissaris-generaal evenzeer correct motiveert, legde verzoekende partij ter staving van haar identiteit en beweerdde leeftijd geen enkel document neer, en dit ondanks het feit dat zij tijdens het tweede gehoor bij het CGVS uitdrukkelijk gewezen werd op het belang van identiteitsdocumenten ter staving

van haar verklaringen (CGVS, NPO, 10 januari 2024, p. 15). Gevraagd naar haar taskara verklaarde verzoekende partij dat zij deze in Turkije had achtergelaten (CGVS, NPO, 10 januari 2024, p. 14). De commissaris-generaal stelt evenwel pertinent vast dat deze verklaring een louter stereotiepe bewering is. Ondanks hieromtrent bevraagd op de terechtzitting verduidelijkt de advocaat van verzoekende partij ook niet hoe – gelet op deze verklaring – verzoekende partij er thans wel in slaagt om via aanvullende nota een kopie van haar taskara voor te leggen. In het licht van haar verklaringen waar zij aangaf geen taskara te kunnen voorleggen omdat zij die op haar vlucht in Turkije had achtergelaten terwijl zij thans wel met een taskara op de proppen komt zonder enige duiding hoe zij daar dan wel is aan geraakt – haar verklaring in de nota met opmerkingen dat haar taskara was achtergebleven in Turkije kan niet overtuigen nu dit geenszins verklaart waarom zij dit stuk dan niet eerder bij het CGVS heeft voorgelegd –, deze taskara bovendien slechts een kopie betreft en er ondanks het gestelde in de nota met opmerkingen geenszins een origineel van wordt getoond, en aan kopieën omwille van hun gemakkelijke manipuleerbaarheid weinig bewijswaarde kan worden toegezegd, slaagt verzoekende partij er geenszins in op afdoende wijze haar voorgehouden identiteit (met inbegrip van haar voorgehouden leeftijd) aan te tonen. Dit meer nog in het licht van de evenzeer pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal waaruit blijkt dat verzoekende partij zich op haar sociale media bedient van andere namen. Alles samen genomen roept dit terecht vraagtekens op over haar ware identiteit hetgeen haar geloofwaardigheid wel degelijk ondermijnt. Haar subjectieve stelling dat de bestreden beslissing een kader schept om haar geloofwaardigheid van meet af aan in een slecht daglicht te plaatsen kan gelet op de bespreking *supra* hoegenaamd niet overtuigen. De Raad benadrukt daarbij dat de identiteit een essentieel element vormt in de procedure en dat van een verzoeker om internationale bescherming verwacht mag worden dat hij daaromtrent coherente verklaringen kan afleggen en waar mogelijk documenten kan voorleggen.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij – naast het feit dat zij haar eigen identiteit niet afdoende heeft aangetoond en om die reden alleen al de verwantschap met haar voorgehouden vader Ha. niet kan aangenomen worden – evenmin overtuigende documenten inzake Ha. zelf heeft voorgelegd. Verzoekende partij betwist zo niet op concrete wijze de pertinente vaststelling dat: *“Vooreerst kan u uw verwantschap met Ha. (...) niet staven aan de hand overtuigende documenten. Naast de vaststelling dat u geen eigen identiteitsdocumenten neerlegde, is het opmerkelijk dat u ook slechts enkele bladzijden van een verlopen paspoort op naam van Ha. (...) voorlegde via uw advocaat op 19 februari 2024 (document 10). Het betreft trouwens louter kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.(...) Het is opmerkelijk dat u niet blijkt te beschikken over enige andere documentatie, gezien uw verklaringen dat Ha. uw vader is en dat u omwille van uw vader door de taliban bedreigd werd (CGVS1, p. 8, p. 16 en CGVS2, p. 29).”* Bij aanvullende nota legt verzoekende partij thans wel een kopie van de taskara van Ha. neer (stuk 2) doch zonder enige verduidelijking waarom zij dit niet eerder bij het CGVS heeft neergelegd en zij daarenboven, anders dan wat zij voorhoudt in de aanvullende nota, geenszins het origineel hiervan voorlegt aan de Raad. Dit stuk, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, vermag geenszins afbreuk te doen aan de pertinente motivering zoals hiervoor geciteerd. Zo Ha. werkelijk de vader is van verzoekende partij, mag redelijkerwijze verwacht worden dat zij wel degelijk overtuigende stukken kan voorleggen die de verwantschapsband tussen haarzelf en Ha. kunnen aantonen.

Door voorts bij haar aanvullende nota nogmaals kopieën te voegen van de taskara's van de voorgehouden broers B. en H., terwijl zij deze kopieën al had voorgelegd bij het CGVS, doet verzoekende partij evenmin iets af aan de vaststelling dat zij slechts kopieën heeft voorgelegd waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden en deze stukken niet afdoende zijn om haar verwantschap met B. en H. aan te tonen, dit nog naast de pertinente vaststelling omtrent het gebrek aan overtuigend bewijs inzake haar eigen voorgehouden identiteit. De Raad benadrukt ook hier dat, anders dan wat zij voorhoudt in de aanvullende nota, verzoekende partij nalaat aan de Raad originelen van de taskara's te tonen.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan verzoekende partij geenszins overtuigen waar zij in de aanvullende nota voorhoudt dat er aan de voorgehouden verwantschapsband thans niet meer kan getwijfeld worden en dit een nieuw licht werpt op haar verzoek.

Haar verdere betoog dat zij *“zwaar ontgoocheld (is) omtrent deze beslissing en de motieven”* laat uiteraard geenszins toe de pertinente vaststellingen zoals *supra* besproken in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekende partij maakt met haar niet-gesubstantieerd betoog *“dat er geen rekening werd gehouden met alle andere documenten die (z)ij wel heeft aangebracht om een schets te bieden over (haar) familiale netwerk en verwantschap”* geenszins aannemelijk met welke documenten de commissaris-generaal onterecht geen rekening zou gehouden hebben derwijze dat dit tot een andere beoordeling had kunnen leiden. Zoals genoegzaam blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing heeft de commissaris-generaal alle door de verzoekende partij voorgelegde documenten in overweging genomen en deze mede in het licht van de verklaringen van verzoekende partij en gelet op de objectieve landeninformatie beoordeeld. Verder blijkt uit de gehoorverslagen genoegzaam dat de *protection officer* verzoekende partij meerdere vragen heeft gesteld inzake haar identiteit en haar familiale achtergrond ten einde na te gaan of haar verklaringen daaromtrent

aangenomen kunnen worden. Zij toont geenszins aan dat de *protection officer* daarin te kort geschoten is en haar *“nog meer vragen”* had moeten stellen.

De vaststelling dat verzoekende partij de voorgehouden verwantschapsband met Ha., H. en B. niet aannemelijk heeft gemaakt, laat op zich al toe te besluiten dat geen geloof gehecht kan worden aan haar vluchtrelaas.

Waar zij nog voorhoudt dat haar vrees voor vervolging *“vooral begrepen (dient) te worden vanuit de nauwe banden tussen (haar) vader en bij uitbreiding (haar) familie met de voormalige provinciegouverneur van Kunar”* ziet de Raad niet in welk onderdeel van de bestreden beslissing verzoekende partij hiermee precies bestrijdt. Immers erkent de commissaris-generaal op lezing van de motieven van de bestreden beslissing uitdrukkelijk dat de banden van haar vader en neven met de voormalige provinciegouverneur van Kunar tot de kern van haar vluchtrelaas behoren. Verzoekende partij geeft geenszins concreet aan en de Raad kan dit ook geenszins ontwaren op lezing van de bestreden beslissing op welke wijze de verklaringen van verzoekende partij *“vrij oppervlakkig word(en) samengevat”*. Zo zij opnieuw lijkt te doelen op haar verklaringen omtrent haar familie, laat zij geheel na concreet aan te geven welke van haar verklaringen veronachtzaamd zijn derwijze dat dit een ander licht zou kunnen werpen op de beoordeling van de voorgehouden verwantschapsband.

3.6.4. Daarenboven, zelfs zo geloof zou moeten gehecht worden aan de verwantschap tussen verzoekende partij en Ha., H. en B., *quod non*, dan nog laat dit niet toe enig geloof te hechten aan de voorgehouden vervolgsfeiten.

3.6.4.1. Zo heeft de commissaris-generaal op goede gronden gemotiveerd:

“Verder kon u niet aannemelijk maken dat de taliban uw vader Ha. (...) ervan verdachten hun geplande bomaanslagen aan het kanaal bij uw huis te hebben vrijdeld door deze aan de lokale politiepost te melden (CGVS1 p.15, p.21 en p.23). Hoewel uw ouderlijk huis dicht bij de plaats lag waar de bommen geplaatst werden, kan er niet zonder meer van uitgegaan worden dat uw vader als enige van de plaatsing van de bommen op de hoogte zou geweest zijn. Ten eerste lag het kanaal waar de bommen geplaatst werden aan een drukke weg naar Kaga bazaar, waar veel verkeer en voorbijgangers passeerden; Ook diverse andere huizen waren langs dezelfde weg gebouwd (CGVS1 p.24) waardoor het uiteraard mogelijk is dat de bommen eveneens door andere personen opgemerkt werden en door hen aan de politie zouden gemeld zijn. U verklaarde dat uw vader wist dat er een bom geplaatst was doordat deze het kanaal blokkeerde en het water niet langer kon doorstromen waarna de hydro-elektrische generator vervolgens uitviel. Hierdoor stopte de elektriciteit met werken (CGVS1 p.22). Deze tekenen konden echter door veel andere personen zijn waargenomen. Verder werden de bommen door de taliban herhaaldelijk op dezelfde plaatsen in het dorp zoals in het vermelde kanaal of voor de school geplaatst (CGVS1 p.21-22), waardoor het niet onlogisch is dat ook anderen buiten uw vader op de hoogte waren van de acties van de taliban. In de afwezigheid van concrete aanwijzingen is het dan ook vreemd dat de taliban van alle mogelijke potentiële kandidaten juist uw vader ervan verdachten. Bovendien wanneer u gevraagd werd of de taliban zagen hoe uw vader aanschouwde dat ze de bommen plaatsten, ontkende u dit (CGVS1 p.22). Dat noch uw vader de taliban zag (CGVS p.15), noch de taliban uw vader aanschouwden (CGVS1 p.22) is des te opmerkelijk aangezien u stelde dat de taliban juist uw vader beschuldigden de bomaanslagen te hebben vrijdeld (CGVS1 p.15). Deze elementen in acht genomen is het feit dat de taliban specifiek uw vader ervan verdachten de bommen opgemerkt te hebben en de politiepost te verwittigen niet aannemelijk.

Het is opmerkelijk dat u evenmin eenduidig kon zeggen hoeveel keer uw vader de politiecontrolepost verwittigde dat de taliban bommen geplaatst hadden. Tijdens uw eerste CGVS-onderhoud gaf u eerst aan dat u niet wist of uw vader deze informatie twee keer dan wel drie keer aan de politiepost meldde (CGVS1 p.22 en p.28). Wanneer u tijdens uw tweede CGVS onderhoud gevraagd werd om te specificeren of uw vader dit twee keer dan wel drie keer deed, herhaalde u vreemd genoeg opnieuw dat u dit niet wist (CGVS2 p.19-20). Later in uw relaas verklaarde u dat uw vader dit slechts twee keer aan de politiepost meldde. Na de tweede melding werden er controleposten opgericht in uw dorp waardoor de problemen met de taliban opgelost werden en er geen bommen meer geplaatst werden (CGVS2 p.21-22). Wanneer u gevraagd werd waarom u niet eenduidig was over hoeveel keer uw vader de politie over de bommen verwittigde, gaf u toe dat u dit niet wist en dat u zich hierover niet bij uw familie informeerde, omdat niemand dit zich zou herinneren en uw vader reeds overleden was (CGVS2 p.20). Uw verklaringen hieromtrent volstaan echter niet. Van een verzoeker wordt verwacht dat hij zich terdege informeert over de essentiële elementen van zijn vluchtrelaas. Deze bommeldingen zijn significante elementen in uw vluchtrelaas. Gezien het slechts over een zeer beperkt aantal gaat zou men verwachten dat u dit precies zou kunnen duiden.

Voorts kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u enige kennis heeft over de voorgehouden acties van uw vader en u in staat bent om te antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen hieromtrent alsook een aantal gegevens op een doorleefde wijze kan toelichten en situeren. Rekening houdend met het belang van het profiel van uw vader, dat aan de basis zou liggen van uw vrees ten aanzien van de taliban,

vormt uw jonge leeftijd geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis. Verder bleek uit uw verklaringen eveneens dat u naliel zich hierover bij uw familieleden te informeren, hoewel u stelde dat u tot op dit moment nog steeds met hen tweewekelijks in contact staat (CGVS1 p.11-12)."

Verzoekende partij verwijt de commissaris-generaal dan wel volledig gratuit bevooroordeeld te zijn en lijkt dit af te leiden uit de eerdere terechte motivering inzake de verwantschapsbanden doch zij is geenszins ernstig zoals al gebleken is uit de bespreking *sub* 3.6.3.. Uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing kan geenszins enige vooringenomenheid, enig gebrek aan objectiviteit of enig gebrek aan ernstig onderzoek worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verzoekende partij gaat er verder aan voorbij dat de commissaris-generaal haar niet zozeer verwijt dat zij niet kan bewijzen dat de taliban haar vader verdachten van het melden van hun geplande bomaanslagen bij de lokale politiepost, maar op goede gronden oordeelt dat haar verklaringen desbetreffend onaannemelijk zijn waardoor hier geen geloof aan kan worden gehecht. De Raad kan deze motivering ook geheel volgen. Zoals de commissaris-generaal immers pertinent motiveert is het – in het licht van haar verklaringen waaruit blijkt dat de bommen geplaatst werden aan een drukke en bewoonde weg, het uitvallen van de elektriciteit door veel andere personen kon waargenomen worden, de bommen steeds op dezelfde plaatsen werden geplaatst zodat er vanuit gegaan kan worden dat ook anderen op de hoogte waren van de acties van de taliban en de taliban ook niet zagen dat haar vader hen zag of omgekeerd – hoegenaamd niet aannemelijk dat van alle mogelijke personen, de taliban specifiek haar vader ervan verdachten de bommen opgemerkt te hebben en de politiepost verwittigd te hebben. Gelet op voorgaande vaststellingen overtuigt verzoekende partij niet met haar *post factum* verklaring dat de taliban informanten hadden en iedereen wist dat twee broers van haar vader waren omgekomen bij bomincidenten om afbreuk te doen aan de gegeven motivering. Waar zij nog verwijst naar de goede banden van haar vader met de provinciegouverneur volstaat het om te verwijzen naar de bespreking *infra* waaruit blijkt dat aan deze banden geen geloof kan worden gehecht. Haar betoog waar zij meent dat de commissaris-generaal niet zomaar mag stellen dat het niet aannemelijk is, gaat ook volledig voorbij aan het gegeven dat de commissaris-generaal haar verklaringen niet zonder meer onaannemelijk bevindt, maar omstandig motiveert waarom aan deze verklaringen geen geloof gehecht kan worden. Waar zij voorts met haar betoog de overtuiging is toegedaan dat haar relaas wel degelijk op waarheid berust, doet zij uiteraard geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing.

Waar zij voorts haar incoherente verklaringen/gebrekkige kennis over het aantal keren dat haar vader Ha. de politiepost zou verwittigd hebben tracht te verschonen met de stelling dat zij *"destijds niet precies op de hoogte was van die zaken en er ook pas achteraf gedeeltelijk achterkwam"* en *"die zaken jaren geleden (gebeurd) zijn én (haar) vader er niet meer (is)"* kan zij evenmin overtuigen om de gegeven motivering in een ander daglicht te plaatsen. De Raad benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming verwacht mag worden dat deze omtrent kernelementen van zijn vluchtrelaas, die geacht mogen worden gegrift te staan in het geheugen, eenduidige verklaringen kan afleggen. Nu het aantal bommeldingen dat haar vader Ha. zou gedaan hebben beperkt in aantal waren, mag van verzoekende partij redelijkerwijze verwacht worden dat zij precies weet hoeveel bommeldingen haar vader gedaan heeft. Zoals ook blijkt uit het eerste gehoorverslag (CGVS, NPO, 10 oktober 2023, p. 11-12) staat verzoekende partij ook nog in regelmatig contact met haar familieleden in Afghanistan zodat zij zich via deze weg kon informeren, hetgeen zij evenwel heeft nagelaten. Gelet op voorgaande vaststellingen kan zij niet ernstig betogen dat zij de aangiftes zelf niet heeft gedaan, dat haar vader er ondertussen niet meer is, haar moeder slechts mondjesmaat vertelde en te verwijzen naar haar leeftijd, het verstrijken van de tijd en de onmogelijkheid om nog betrouwbare bronnen te hebben om haar incoherente verklaringen / gebrekkige kennis in een ander daglicht te plaatsen.

3.6.4.2. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal evenzeer op goede gronden motiveert:

"U verklaarde verder dat de taliban uw vader ervan verdachten de bomaanslagen in het dorp vrijdeld te hebben vanwege zijn nauwe banden met provinciegouverneur F. W. (..) (CGVS1 p.15 en p.22). Ook hier kan u niet overtuigen omwille van volgende elementen.

U verklaarde dat F. W. (..) die achtereenvolgens provinciegouverneur van Kunar en Herat was (CGVS1 p.11), goed bevriend met uw vader was, en meer nog zijn beste vriend was (CGVS1 p.8). Uw verklaringen konden de nauwe band tussen uw vader en F. (..) echter niet onderbouwen. Hoewel F. (..) net zoals uw vader in Bahi Khail dorp geboren was (CGVS2 p.15 en p.17), er een huis had (CGVS1 p.8) en naar dezelfde school als uw vader ging (CGVS1 p.18), was het opmerkelijk dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud enkel vage informatie over F. W. (..) kon verstrekken. Ten eerste kon u F. W. (..) tijdens uw persoonlijk onderhoud niet omschrijven. U kon niet beschrijven hoe F. (..) er fysiek zag, noch kon u enige andere informatie over zijn persoon delen. U kon enkel zeer algemeen stellen dat F. (..) goed en bekend was (CGVS1 p.17-18). Verder, hoewel u stelde

dat F. W. (...) de beste vriend van uw vader was (CGVS1 p.8), kwam F. (...) opmerkelijk genoeg slechts één keer per jaar op bezoek naar uw ouderlijk huis, begeleid door militaire voertuigen (CGVS1 p.17).

Het is opmerkelijk dat u zo weinig informatie kon verstrekken over F. W. (...) ondanks het feit dat uw vader en F. (...) beste vrienden waren. U verklaarde dat u niets over hem wist omdat u hierover nooit vragen mocht stellen (CGVS1 p.17). Deze verklaringen volstaan hierover niet aangezien u volgens uw leeftijdsbepaling minstens 15,5 jaar oud was op het moment dat uw vader overleed (CGVS1 p.8) en u dus in staat was om zich over F. W. (...) en zijn band tot op zekere hoogte te informeren. Uw verklaringen over gouverneur F. W. (...) bleken ongedetailleerd en niet-doorleefd, wat bevreemdend is aangezien de band tussen F. (...) en uw vader een cruciaal onderdeel is van uw verklaringen. Ter staving van uw verklaringen omtrent de nauwe banden tussen gouverneur F. (...) en uw vader legde u 11 foto's voor die de banden met het voormalig regime en de gouverneur moeten aantonen (document 12). Echter aan deze foto's kan geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Verder is het opmerkelijk dat u uw verklaringen aangaande de band van uw vader en F. (...) hadden niet eenduidig zijn. U verklaarde tijdens uw eerste CGVS-onderhoud dat uw familie eigenaar was van de velden en de boomgaard die vlak naast uw ouderlijk huis in Bahi Khail lagen. Gouverneur F. (...), die geïnteresseerd was in tuinieren, bezat zelf een mooie boomgaard in Meeran in Jalalabad stad (CGVS1 p.8 en p.13). F. (...) nodigde uw vader die landbouwer was uit om hem met zijn tuin te helpen, en op diens verzoek ging uw vader als tuinier twee of drie keer per week in F. (...) zijn tuin in Jalalabad stad werken die op één uur rijden van uw geboortedorp Bahi Khail lag (CGVS1 p.26). Tijdens uw tweede CGVS-onderhoud verklaarde u echter voor het eerst dat uw vader niet voor provinciegouverneur F. W. (...) werkte maar dat ze samen land kochten en gemeenschappelijk eigenaars waren van de voornoemde Meeran tuin in Jalalabad. Ook de opbrengst van de fruitoogst van deze tuin deelden ze met elkaar (CGVS2 p.15-16). Verder verklaarde u hierover dat uw familie als erfgenamen na de dood van uw vader de inkomsten van het fruit van deze tuin in Jalalabad kregen (CGVS2 p.17) en dat u uw verklaringen over deze gedeelde eigendom kon onderbouwen aan de hand van eigendomscontracten (CGVS2 p.18). Het is onlogisch dat u deze informatie niet dadelijk helder zou hebben uitgelegd tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud. Uw beschrijvingen van wie eigenaar was van de boomgaard in de Meeran tuin tijdens uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud vallen moeilijk te rijmen.

De eigendomsdocumenten (documenten 6 en 7) die u neerlegde ondersteunen uw verklaringen hierover niet. De documenten gaan over de verkoop van een stuk land aan uw vader en aan F. (...). Zoals hierboven echter reeds werd aangetoond is uw link met deze mensen niet afdoende aangetoond. Hoewel u stellig beweerde dat de voornoemde gemeenschappelijke grond die uw vader en F. (...) samen kochten in Meeran in Jalalabad stad, op één uur rijden van uw geboortedorp Bahi Khail lag (CGVS2 p.16), spreken de eigendomsdocumenten die u indiende dit duidelijk tegen. Volgens de documenten die u voorlegde zou de gemeenschappelijk grond opmerkelijk genoeg niet in Jalalabad stad maar in Wazir Ahmed Khail dorp geweest zijn (zie de vertaling van het voorgelegde document), wat tegen uw eigen verklaringen ingaat. Zeker omdat u tijdens uw persoonlijk onderhoud, zonder dat het u gevraagd werd, stellig beweerde dat u niet uit Ahmed Khail dorp afkomstig was (CGVS2 p.5) maar u verklaarde dat men dit zo bij DVZ had geschreven. U benadrukte meermaals in uw verklaringen dat u net zoals uw vader uit Bahi Khail afkomstig was en uw familie steeds in Bahi Khail woonde en dit tot aan de machtsvername (CGVS1 p.6 en CGVS2 p.15), wat verder in tegenspraak met de voorgelegde eigendomsdocumenten is waarin stond dat Ha. (...) uit Ahmad Khail dorp afkomstig is. Bovenstaande zaken roepen alleen maar verder vragen op waarom u niet eenduidig bent over waar de gemeenschappelijke grond dan precies lag. Het CGVS stelt zich dan ook vragen bij de echtheid van deze eigendomsdocumenten en kan hieruit enkel concluderen dat deze vervalst zijn.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe te besluiten dat u niet aannemelijk kan maken dat uw vader de bomaanslagen van de taliban vrijdelde en de taliban hem hiervan omwille van zijn nauwe band met gouverneur F. W. (...) beschuldigden.

Aangezien u bovenstaande elementen niet aannemelijk kan maken, volgt hieruit dat u de aangehaalde vervolgingsfeiten door de taliban die uit het profiel en acties van uw vader voortvloeien eveneens niet aannemelijk kan maken. Dit blijkt nog des te meer uit de volgende bevindingen."

Door in het verzoekschrift louter de banden tussen haar vader en de gouverneur te benadrukken en te herhalen dat zij nog zeer jong was om haar gebrekkige kennis en incoherente verklaringen zoals omstandig weergegeven in de *supra* geciteerde motivering te verschonen, slaagt verzoekende partij er geenszins in deze motivering, die steun vindt in het administratief dossier en pertinent is, te weerleggen. De

commissaris-generaal besluit dan ook op goede gronden dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar vader Ha. de bomaanslagen van de taliban vrijdelde en de taliban hem hiervan omwille van zijn nauwe band met gouverneur F.W. beschuldigden zodat evident ook geen geloof gehecht kan worden aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die uit het profiel en acties van haar vader zouden zijn voortgevloeid. Bovendien wordt dit nog verder onderbouwd door de volgende motivering:

“Vooreerst is uw omschrijving van de moord op enkele punten opmerkelijk. De taliban hielden de openbare auto waarin uw vader zat tegen toen hij op de terugweg naar huis was van zijn werk in de tuin van F. (...) in Jalalabad. De taliban lieten de andere passagiers uitstappen en naar huis gaan (CGVS2 p.23). Hierna staken de taliban uw vader in een zak, schoten hem neer, en dumpten ze het lichaam van uw vader op de weg (CGVS1 p.26). U stelde dat de taliban uw vader Ha. (...) vermoord hebben, maar dat er geen getuigen waren van zijn dood (CGVS2 p.24). Wanneer u tot twee keer toe gevraagd werd wie de moord dan zag aangezien u omschreef hoe uw vader vermoord werd, gaf u hier geen antwoord op en stelde u dat dorpelingen het lichaam van uw vader herkenden aan de hand van de taskara die hij bij had (CGVS2 p.24). Meer nog, u verklaarde dat er geen getuigen waren omdat de taliban merkwaardig genoeg geen moord voor de ogen van getuigen zouden gepleegd hebben (CGVS2 p.24).

Hoewel u verder verklaarde dat de taliban drie maanden na de dood van uw vader tegen uw huis een granaataanval organiseerden met als doel uw familie te vermoorden (CGVS2 p.25), kon u het CGVS hier niet van overtuigen. Vooreerst verklaarde u dat de taliban niet met uw familie, maar met overheidstroepen in de buurt van uw huis een gevecht aangingen (CGVS2 p.24) waarbij de taliban tijdens dat gevecht één granaat tegen uw huis gooiden (CGVS2 p.26). Merkwaardig genoeg klopten de taliban op de poort van uw huis voor ze de granaat gooiden, in plaats uw familie onmiddellijk aan te vallen. Verder besloten de taliban slechts één granaat te gooien, wat opmerkelijk is indien ze u en uw familie werkelijk viseerden en wilden doden. Bovendien bevestigde u dat u niet kon zien wie de granaat gooide aangezien u reeds in de bunker was toen het gevecht tussen de taliban en de overheid startte (CGVS2 p. 26 en p.29). Uit deze elementen bleek dat u niet aannemelijk kon maken dat u of uw familie door de taliban het doelwit waren van deze granaataanval. Zo men uw verklaringen volgt aangaande een granaat tegen jullie huis, dan lijkt het er volgens uw beschrijving immers sterk op dat dit gebeurde in de context van een ruimer gevecht.

Voorts verklaarde u dat u na de dood van uw vader en de granaataanval slechts sporadisch op de velden in uw dorp werkte omdat u te jong was om er alleen op te werken en omdat F. (...) vond dat u dit niet moest doen uit angst voor represailles van de taliban. Uw velden en de boomgaard in Bahi Khail werden hierna verhuurd aan andere landarbeiders (CGVS2 p.27). U verklaarde dat u na de granaataanval door de taliban gedurende twee jaar nergens naar toe kon gaan en u gevangen in uw eigen huis was (CGVS1 p.28) en niet veel buiten kwam (CGVS2 p.29). Uw verklaringen hierover volstaan niet. Ten eerste kon u de band tussen uw vader en F. (...) niet aannemelijk maken, zoals reeds geargumenteed. Verder koos u er ondanks uw vrees voor de taliban merkwaardig genoeg voor om na de vernoemde granaataanval een andere huis te bouwen verderop in dezelfde straat en daar naar toe te verhuizen. In dit nieuwe huis zouden de kamers verder van de straat gelegen hebben, waardoor granaataanvallen minder gevaarlijk waren (CGVS2 p.26-27). Het is echter opmerkelijk dat u na de granaataanval gedurende bijna twee jaar in dezelfde straat bleef wonen indien u werkelijk vreesde dat de taliban u en uw familie zouden vermoorden. Vervolgens stelde u dat er gedurende de twee jaar dat u in het nieuwe huis woonde, van de granaataanval tot aan uw vertrek uit Afghanistan, geen incidenten tussen de taliban en u of uw familie waren (CGVS2 p.28). Bovendien is het frappant dat uw familie er pas tijdens de machtsovername in 2021 voor koos om naar uw zus N. (...) in Kaga Bazaar te verhuizen, hoewel zij daar al sinds haar huwelijk ongeveer vier jaar voordien in een groot huis woonde (CGVS2 p.11) en u en uw familie zonder problemen al na de granaataanval naar toe hadden kunnen verhuizen. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u hierover dat er op dat moment dicht bij uw huis al een controlepost gebouwd was en er daardoor geen problemen meer met de taliban waren (CGVS2 p.29), wat merkwaardig is gezien uw eerdere verklaringen dat u zich bedreigd voelde en u gedurende twee jaar in uw eigen huis gevangen was en nergens naar toe kon gaan. Het CGVS stelt zich vragen bij het feit dat u niet eenduidig bent over de bedreigingen van de taliban aan het adres van u en uw familie en over hoe uw familie daarmee omging, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondergraaft. Verder, hoewel het voor u en uw familie klaarblijkelijk geen probleem zou zijn geweest om zich er reeds na de granaataanval bij uw zus N. (...) te vestigen indien u zich werkelijk door de taliban bedreigd voelde, bleek uit uw verklaringen dat u noch uw familie dit niet deden. De gedragingen van u en uw familie zijn in de context van de beweerde problemen met de taliban uitermate onlogisch.

Tot slot verklaarde u zelf vrees voor de taliban te hebben ten gevolge van persoonlijke arrestatiebrieven (documenten 3, 4 en 5). De taliban stuurden op drie verschillende momenten via het districtshuis drie arrestatiebrieven naar uw ouderlijk huis die door uw buurman Su. (...) ontvangen werden (CGVS2 p.7-8). Vooreerst wanneer u gevraagd werd wat er in deze arrestatiebrieven stond, is het vreemd dat u niet weet wat de inhoud van deze brieven is. U haalde aan dat deze drie brieven alle drie aan u gericht waren en in alle drie de brieven dezelfde informatie stond (CGVS2 p.13). U wist dat in de eerste lijn van de brieven stond dat u zich moet presenteren aan het districts bureau en indien u dit niet doet, de taliban u zullen doden (CGVS2 p.12-13). Het is vreemd dat u niet wist wat er verder in de brieven geschreven staat en geen informatie over de rest van de inhoud kan geven. U verklaarde hierover dat u geen Pashtou kan lezen en hierdoor niet weet

wat er in de brieven staat (CGVS2 p.12). Wanneer u gevraagd werd waarom u zich niet over de inhoud informeerde en u naliet aan uw familie, uw buurman of vrienden te vragen om de brieven aan u voor te lezen, verklaarde u dat u enkel vroeg om de eerste lijn van de eerste brief voor te lezen. Verder wilde u uw problemen niet met iedereen delen (CGVS 2 p.13). Uw verklaringen hieromtrent volstaan echter niet. Het CGVS benadrukt dat men van een verzoeker in het kader van zijn aanvraag tot internationale bescherming mag verwachten dat deze zich terdege informeert over de inhoud van de documenten die hij indient ter ondersteuning van zijn verklaringen, wat u naliet te doen.

Verder, wanneer u gevraagd werd wanneer de taliban u de eerste brief stuurde, vertelde u dat dit tijdens de machtsvername was. Wanneer gevraagd werd wanneer dat dan was, vertelde u dat u dit niet wist, en meer nog dat u zich hierover niet geïnformeerd heeft en niet aan uw buurman Su. (...) vroeg wanneer de brieven toekwamen. U gaf hiervoor als reden aan dat het internet niet werkte en u hem niet meer gesproken heeft (CGVS2 p.8), wat vreemd is aangezien u vermeldde dat de enige persoon in Afghanistan waarmee u, behalve met uw familie, nog contact in België had uw buurman Su. (...) was (CGVS1 p.12). Wanneer er hierover verder doorgevraagd werd, was het markant dat u even later wel wist wanneer deze brieven toekwamen. U verklaarde dat Su. (...) pas in september 2023, één maand voor het eerste CGVS onderhoud, aan u liet weten dat de taliban u opeenvolgend midden oktober, begin november en eind november 2021 drie arrestatiebrieven gestuurd hadden (CGVS2 p.9). Het is echter ongeloofwaardig dat uw buurman Su. (...) waarmee u als enigste vriend in Afghanistan contact had, twee jaar lang zou wachten om u te melden dat de taliban voor u arrestatiebrieven brachten, gezien de vermeende doodsbedreigingen aan uw adres door de taliban.

Bovendien spreekt de inhoud in uw arrestatiebrieven uw verklaringen tegen. Hoewel u stelde dat de drie brieven pas na uw vertrek uit Afghanistan gestuurd werden, waarbij de eerste ongeveer twee maanden na de machtsvername in oktober 2021, de tweede twintig dagen later begin november 2021, en de derde twintig dagen later eind november 2021 toekwam (CGVS2 p.9), bleek volgens de inhoud ervan dat de arrestatiebrieven (documenten 6 en 7) respectievelijk reeds op 1 juli 2019 (ref. 11de van de elfde maand 1440 Islamitische kalender), 31 december 2019 (ref. 17de van de vijfde maand 1441 Islamitische kalender) en 4 oktober 2021 (ref. 10de van de derde maand 1443 Islamitische kalender) verstuurd werden. Het is markant dat uw verklaringen niet overeenkomen met de inhoud van uw documenten.

Het mag duidelijk zijn uw verklaringen over deze voorgelegde dreigbrieven problematisch en absoluut niet overtuigend zijn. Het CGVS kan niet anders dan er van uitgaan dat het niet om authentieke documenten gaat. Het gaat trouwens slechts over handgeschreven documenten, waarvan de bewijswaarde sowieso uitermate beperkt is.

Bovendien is het opmerkelijk dat u verklaarde dat naast het feit dat de taliban nog één keer langskwamen bij uw maternale oom A. (...) om naar u te vragen (CGVS1 p.29 en CGVS2 p.28), ze vijf dagen na de laatste arrestatiebrief naar uw ouderlijk huis in persoon van de zonen van malik N. M. (...) langskwamen om naar u te vragen (CGVS2 p.9-10). Vreemd genoeg waren uw moeder, uw zus en jongere broer op datzelfde moment op bezoek bij K. (...), de broer van Su. (...) die in uw ouderlijk huis woonde, maar besloten de taliban gewoon weg te gaan nadat uw familie zei dat u er niet was en kwamen ze pas de volgende dag terug om het huis te sluiten. Meer nog, ging uw familie regelmatig zonder problemen naar uw ouderlijk huis en uw geboortedorp op bezoek na uw vertrek uit Afghanistan (CGVS2 p.10), wat frappant is gezien uw verklaringen dat de taliban zowel u als uw familie met de dood bedreigden (CGVS2 p.25). Verder is het eigenaardig dat de taliban uw gezin in Kaga Bazaar met rust laten, hoewel ze op 20 minuten van het districtscentrum wonen (CGVS1 p.9). Verder bevestigde u dat uw familie op dit moment zonder problemen bij uw zus N. (...) inwoont. Hoewel uw jongere broer B. (...) al 15 jaar is en u voor hem vreest, zijn er sinds de verhuis van uw familie naar uw zus in Kaga bazaar geen incidenten met de taliban gebeurt. U bevestigt dat uw familie in Kaga bazaar ok is (CGVS1 p.8-10 en p.29, CGVS2 p.10-11). Dat dit logisch gezien niet te vatten valt, is duidelijk gezien de door u ingeroepen vrees.

Aangezien u bovenstaande elementen niet aannemelijk kan maken, volgt hieruit dat u de aangehaalde vervolgingsfeiten door de taliban die uit het profiel van uw vader voortvloeien eveneens niet aannemelijk kan maken."

Door zonder op enige concrete wijze de terechte vaststellingen van de commissaris-generaal inzake de voorgehouden moord op haar vader te betwisten, doet verzoekende partij hier uiteraard geen afbreuk aan. Haar betoog verder dat zij enkel kon vertellen wat zij nog weet over de moord, zijzelf hierbij niet aanwezig was en ook niet belast was met het onderzoek laat evenmin toe de pertinente vaststellingen waaruit op goede gronden blijkt dat haar verklaringen over de moord op haar vader geen steek houden te weerleggen. Ook waar zij nog zonder meer haar vrees voor vervolging benadrukt en zij voorhoudt dat het voor zich spreekt dat zij niet alles kan uitleggen laat zij geheel na met concrete argumenten de *supra* geciteerde motieven in een ander daglicht te plaatsen. Door voorts via aanvullende nota nogmaals kopieën van de dreigbrieven (lees: arrestatiebrieven) die zij reeds heeft voorgelegd bij het CGVS neer te leggen, doet zij evenmin afbreuk aan de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal dienaangaande. De Raad benadrukt ook hier dat verzoekende partij, anders dan wat zij voorhoudt in de aanvullende nota, geen originelen heeft voorgelegd ter terechtzitting.

3.6.5. De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij er evenmin in slaagt volgende motieven te weerleggen: "Verder kan u niet aannemelijk maken dat u bedreigd werd door de taliban omdat uw neven M. (...) en F. (...) als lijfwachten voor gouverneur F. W. (...) werkten.

Vooreerst kon u bij gebrek aan overtuigende identiteitsdocumenten en na het geheel van bovenstaande problematische bevindingen niet aantonen dat u verwant bent met M. (...) en F. (...) van wie u beweerde dat zij uw paternale neven zijn en als lijfwachten voor gouverneur F. W. (...) werkten (CGVS1 p.11 en p.16). Hoewel u de taskara's van zowel M. (...) als F. (...) neerlegde ter staving van uw verklaringen (documenten 1 en 2), en deze een indicatie van hun identiteit geven, was u niet in staat uw eigen identiteitsbewijs neer te leggen, noch legde ter ondersteuning foto's of documenten neer die uw verwantschap met uw neven aannemelijk konden maken. Aangezien u noch uw eigen identiteit, noch de beweerde familieband met M. (...) en F. (...) aannemelijk kan maken, verliezen uw verklaringen dat u omwille van hun beroepsprofielen bedreigd werd aan geloofwaardigheid.

Over uw paternale neven F. (...) en M. (...) verklaarde u dat ze als lijfwachten voor provinciegouverneur F. (...) in het provinciegebouw in Kunar werkten (CGVS1 p.19 en CGVS2 p.19). U slaagde er echter niet in het beroepsprofiel van uw neven aannemelijk te maken. Tijdens uw persoonlijk onderhoud legde u louter oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen over hun beroep af. U kon enkel vertellen dat uw neven voor F. W. (...) in het provinciegebouw in Kunar werkten (CGVS2 p.19), een groen uniform droegen en 20.000 Afghani verdienden (CGVS1 p.19). Wanneer u gevraagd werd om meer gedetailleerd te vertellen over het werk van uw neven, kwam u niet verder dan dat ze de gouverneur tijdens het wandelen tegen aanvallen verdedigden en dat ze blij waren om voor hem te werken. Wanneer u gevraagd werd wat uw neven zelf tegen u vertelden over hun jobs, bleef u opnieuw vaag over hun taken. U herhaalde opnieuw dat ze met de gouverneur wandelden om hem te verdedigen en dat ze u vertelden dat hij een goede persoon was. Verder kon u de plaats in Kunar niet omschrijven waar ze als lijfwacht werkten (CGVS2 p.19).

U verklaarde dat uw paternale neven M. (...) en F. (...) als lijfwachten bij F. (...) konden beginnen werken dankzij de tussenkomst van uw vader die goed met de gouverneur bevriend was (CGVS1 p.18 en p.19). Echter, zoals hierboven werd aangetoond kon u de vriendschap tussen uw vader en F. (...) niet aannemelijk maken. De ongeloofwaardige elementen stapelden zich vervolgens op in uw verklaringen. U stelde verder dat M. (...) en F. (...) zonder enige opleiding als veiligheidsagent konden beginnen werken (CGVS1 p.18 en CGVS2 p.19), wat vreemd is indien ze voor de veiligheid van een overheidsfunctionaris als de provinciegouverneur van Kunar moesten instaan. Volgens uw verklaringen was dat omdat het in Afghanistan nooit noodzakelijk was om een opleiding te volgen, en meer nog, dat iedereen met wapens kon schieten en zonder opleiding kon aangesteld worden (CGVS1 p.18 en CGVS2 p.19). U vertelde verder dat uw neven als lijfwachten voor de gouverneur als nationale politie werkten (CGVS1 p.11 en p.18-19), wat weinig plausibel is dat zij bij de Afghaanse nationale politie in dienst konden treden zonder enige voorafgaande opleiding gezien de COI landeninformatie die voorhanden is (Zie de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier COI Focus Afghanistan: De Afghaanse nationale politie). Bovendien bleek u dubbelzinnig over het feit of uw neven bij hun indiensttreding al dan niet een contract kregen. Terwijl u bij uw eerste CGVS onderhoud duidelijk verklaarde dat ze een contract kregen (CGVS1 p.19), spreekt u zichzelf vervolgens tegen wanneer u in uw tweede CGVS onderhoud verklaarde dat ze zonder contract werkten omdat dit niet bestond in Afghanistan en ze zo hun loon kregen (CGVS2 p.19). Tenslotte stelde u dat uw neven merkwaardig genoeg nooit op verlof kwamen, maar alleen meekwamen als F. (...) één keer per jaar naar uw ouderlijk huis kwam (CGVS1 p.17 en p.20).

Uw geloofwaardigheid werd verder op de proef gesteld, wanneer u evenmin kon zeggen hoelang M. (...) en F. (...) dit werk deden en u geen eenduidig antwoord kon geven tot wanneer ze als lijfwachten voor de provinciegouverneur in Kunar werkten. Terwijl u in uw eerste CGVS-onderhoud verklaarde dat uw neven dit tot aan de machtsovername van augustus 2021 deden (CGVS1 p.11), stelde u tegenstrijdig genoeg tijdens uw tweede CGVS onderhoud dat ze voor F. (...) werkten tot Ashraf Ghani voor de tweede keer als president verkozen werd, wat zich in 2019 situeerde (CGVS 2 p.18). Het is bovendien ongeloofwaardig dat u verklaarde dat uw neven F. (...) en M. (...) voor F. (...) in Kunar (CGVS1 p.19 en CGVS2 p.19) tot 2019 of 2021 werkten aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat F. W. (...) slechts tot december 2014 provinciegouverneur van Kunar was en hij toen door president Ashraf Ghani vanwege corruptieklachten afgezet werd (Zie de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier: Report Peaceworks United States Institute of Peace: Politics and economic dynamics of Herat). Voorts is het vreemd dat u vaag bleef over de huidige situatie van uw neven. U wist enkel dat ze in Pakistan wonen en in een bakkerij werkten, maar u kon niet zeggen in welke Pakistaanse stad ze zich op dit moment bevinden (CGVS1 p.17). Tijdens uw tweede CGVS onderhoud verklaarde u dat ze op dit moment in Iran wonen (CGVS2 p.5). Verder legde u ter staving van het profiel van uw neven M. (...) en F. (...) merkwaardig genoeg geen contracten of foto's met gouverneur F. W. (...) neer die uw verklaringen omtrent hun beroepsprofiel als lijfwachten kunnen staven. U legde enkel een kopie van een badge neer op naam van M. (...), waarbij dient opgemerkt te worden dat de jobomschrijving op de Engelstalige achterkant onleesbaar is en waarbij de voorziene ruimte voor de handtekening en de datum op de achterkant niet werden ingevuld.

Ter verdediging haalt u aan dat u weinig informatie heeft over uw neven omdat u te jong was om hierover iets te weten (CGVS1 p.20 en CGVS2 p.19) en uw vader alles regelde (CGVS1 p.19). Uw verklaringen volstaan niet. Volgens uw leeftijdsbepaling was u immers minimum 17 jaar tijdens uw vertrek uit Afghanistan,

waardoor er van u verwacht wordt dat u oud genoeg was om hierover kennis gehad te hebben. Verder had u zich hierover als verzoeker terdege kunnen informeren bij uw familieleden, waarmee u volgens uw verklaringen regelmatig nog in contact staat (CGVS1 p.11-12), uit niets bleek dat u zich de moeite getroost heeft om dit te doen.

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe te besluiten dat u niet aannemelijk kan maken dat uw neven F. (..) en M. (..) als lijfwachten voor provinciegouverneur F. W. (..) werkten, wat uw algemene geloofwaardigheid ondermijnt.

Aangezien u bovenstaande elementen niet aannemelijk kan maken, volgt hieruit dat u de aangehaalde vervolgingsfeiten door de taliban die uit het profiel van uw neven voortvloeien eveneens niet aannemelijk kan maken.”

De Raad verwijst voor zover als nodig naar zijn bespreking *supra* waaruit blijkt dat verzoekende partij ook met de bij de aanvullende nota voorgelegde stukken haar voorgehouden identiteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Zij doet hoegenaamd geen afbreuk aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat zij de verwantschapsband met haar voorgehouden neven niet aannemelijk heeft gemaakt. Verder gaat verzoekende partij er met haar betoog in de aanvullende nota aan voorbij dat de commissaris-generaal wel degelijk op goede gronden ook het beroepsprofiel van haar neven ongeloofwaardig bevindt. Door voorts zonder meer haar verklaringen over het voorgehouden profiel van haar voorgehouden neven te bevestigen laat zij ook geheel na op concrete wijze de pertinente motieven die terecht doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid ervan te weerleggen.

3.6.6. Met haar voorts geheel subjectieve betoog dat uit de verdere motivering: “Voor de vervolgediging van uw dossier moet worden opgemerkt dat uw beide paternale ooms H. S. (..) en S. (..) geen doelwit waren van de taliban en toevallige slachtoffers waren bij bomaanslagen door de taliban. Rond 2017 kwam uw paternale oom H. S. (..) om tijdens een bomaanval van de taliban aan de voorkant van uw huis. Uw oom zat toevallig op een brug waar lokale politie en leger vaak passeerden. De taliban legden een bom onder de brug, waarbij de politie en het leger het doelwit was, deze werd tot explosie gebracht en H. S. (..) kwam als toevallig slachtoffer hierbij om (CCGVS p.20-21). In dezelfde periode kwam hierna ook uw oom S. (..) om bij een bomaanslag van de taliban die gericht was tegen het Afghaans leger. De taliban plaatsten een bom bij een legertank die dicht bij de dorpsschool stond. Uw oom S. (..), verschillende schoolstudenten en andere dorpelingen kwamen als toevallige omstaanders om bij deze explosie (CGVS p.21).” blijkt dat de commissaris-generaal enkel zijn eigen standpunt wil claimen “en alle redelijke elementen die in (haar) voordeel (..) kunnen pleiten ter zijde schuift” gaat verzoekende partij geheel voorbij aan haar eigen verklaringen waaruit blijkt dat haar ooms geen specifiek doelwit voor de taliban waren, maar wel toevallige slachtoffers. Zo bevestigde verzoekende partij expliciet dat het doelwit niet haar ooms waren maar wel het lokale leger en de overheid: “Waarom ging die bom op dat moment af? Het doelwit was het lokale leger. De taliban wou het leger ombrengen en uw oom zat daar toevallig op de brug? Ja. Kan u ook eens vertellen hoe S. (..) gedood is. Hij is ook door een bom gedood, dicht bij een school(..) Wie was het doelwit van die aanslag? De overheid. (..) De taliban had als doelwit het Afghaans leger en uw oom was toevallig geraakt? Ja. (CGVS, NPO, 10 oktober 2023, p. 20-21). Verzoekende partij maakt met haar betoog geenszins aannemelijk dat de commissaris-generaal een verkeerd inzicht zou hebben in de situatie zoals door verzoekende partij verklaard.

3.6.7. De Raad wijst er verder op dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift ingaat op de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal, gaat zij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU geen synoniem is voor “gedeelde bewijslast”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van voormelde richtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is dan ook aan verzoekende partij om alle nodige elementen voor de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de door haar voorgehouden vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken, alwaar zij – gelet op het voorgaande – in gebreke blijft.

3.6.8. Waar verzoekende partij voorts in haar verzoekschrift een vrees aanvoert omwille van (gepercipieerde) verwestering oordeelt de Raad als volgt.

De Raad herhaalt dat hij er zich van bewust is dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden

minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te analyseren, temeer de commissaris-generaal bij aanvullende nota van 30 oktober 2025 ook de beschikbare objectieve landeninformatie inmiddels heeft geactualiseerd en aangevuld.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghaanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. COI *Focus Afghanistan*, december 2023, blz. 99; EUAA *Afghanistan Country Focus*, november 2024, blz. 44-46; SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025, blz. 17 ev.). Er blijkt ook niet dat de taliban, bij een controle aan de grens of een checkpoint, eenvoudig zouden kunnen vaststellen dat verzoekende partij, die aangaf het grootste deel van haar leven in Afghanistan te hebben gewoond, ooit in België heeft verbleven. Zelfs indien zij dit zouden kunnen vaststellen, dan nog zijn er geen aanwijzingen dat zij louter hierom zou worden vervolgd of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, zou lijden. Het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond moet dan ook individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. De beschouwingen in het verzoekschrift doen hierover niet anders besluiten.

Met haar hoofdzakelijk theoretisch betoog inzake “*verwestering*” maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat zij, die aangaf moslim te zijn en nog steeds te praktiseren: “*Bent u praktiserend Ja Wat doet u? Ik doe alles, ik bid (...) Er zijn veel dingen in religie, bidden, naar hadj gaan, en ook gebeden reciteren en koran reciteren, maar ik kan koran niet goed lezen. En hier in België bid ik ook altijd, en zeg ik ook andere gebeden*” (CGVS, NPO, 10 oktober 2023, p. 7-8), een politieke of godsdienstige overtuiging heeft die in Afghanistan als afwijkend zou kunnen worden aanzien en waardoor zij dreigt te worden vervolgd. Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat zij enige gedraging stelt of een levensstijl heeft die negatief zou kunnen worden gepercipieerd door de taliban. De Raad merkt ook op dat verzoekende partij, volgens haar verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan (Verklaring DVZ, 20 december 2022, punten 5 en 10 en CGVS, NPO, 10 oktober 2023, p. 6), dat zij nog steeds regelmatig contact heeft met haar familiaal netwerk aldaar (CGVS, NPO, 10 oktober 2023, p. 11-12), dat zij ongeveer vijf dagen na de machtsovername in augustus 2021 en dus toen zij reeds in belangrijke mate was gevormd door de samenleving waarin zij opgroeide (CGVS, NPO, 10 oktober 2023, p. 6 en resultaat medische test inzake leeftijd) naar Europa reisde, dat zij ongeveer drie jaar en twee maanden in België verblijft en er geen aanwijzingen zijn dat zij zich bepaalde westerse denkbelden – waarvan niet kan worden verwacht dat zij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt. Dit nog temeer zoals de commissaris-generaal ook op goede gronden motiveert uit nazicht van haar sociale media (zie blauwe map Landeninformatie) blijkt dat verzoekende partij nog steeds te zien is in traditionele Afghaanse kledij, dat zij hoofdzakelijk in het Pashtou communiceert, dat haar netwerk hoofdzakelijk uit andere Afghaanse personen bestaat en dat haar activiteiten op sociale media blijkens objectieve landeninformatie in verband kunnen worden gebracht met kenmerken die eigen zijn aan de traditionele Afghaanse cultuur. Verzoekende partij toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om haar als afwijkend te beschouwen en haar te vervolgen.

Met haar theoretisch betoog weerlegt verzoekende partij evenmin de pertinente motivering in de bestreden beslissing dat: “*Er liggen verder geen indicaties voor dat de taliban enige kennis zouden hebben van uw activiteiten hier in België, en dan meer in het bijzonder dat u actief bent op sociale media. Uit de landeninformatie blijkt overigens niet dat het hebben van profielen op sociale media zonder meer een risico op vervolging met zich meebrengt. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghaanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media, betroffen deze echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. U maakt geenszins aannemelijk dat uit accounts op sociale media afgeleid kan worden dat u zich kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor hij dreigt geveiseerd te worden. Hoe dan ook toont u niet aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media te wissen of uw accounts volledig te verwijderen.*”

Het loutere feit dat de verzoekende partij enige tijd in het Westen heeft verbleven en alhier kennis heeft gemaakt met het leven in een vrije samenleving (in vergelijking met Afghanistan) en de hiermee gepaard gaande rechten en plichten, volstaat niet om aan te nemen dat de verzoekende partij daadwerkelijk de hieraan verbonden waarden en normen van deze westerse, vrije samenleving heeft geïnternaliseerd dermate dat er in haar hoofde sprake is van voormelde kenmerken of gedragingen waarvan niet kan worden verwacht dat de verzoekende partij deze zou opgeven of verbergen.

Er blijkt niet dat verzoekende partij tot een “*risicogroep*” behoort.

In zoverre verzoekende partij wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter algemene landeninformatie aan te halen zonder deze informatie op haar persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoekende partij daartoe in gebreke.

Verzoekende partij slaagt er geenszins in afbreuk te doen aan de in de bestreden beslissing gegeven motivering inzake (gepercipieerde) verwestering.

Gelet op het voorgaande kan *in casu* niet worden aangenomen dat verzoekende partij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden (of als zodanig wordt gepercipieerd).

Waar verzoekende partij in het verzoekschrift nog verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)).

3.6.9. De beschouwingen van verzoekende partij leiden niet tot de conclusie dat zij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt of dat verwerende partij de bepalingen van dit artikel heeft miskend.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partij stelt in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

3.7.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekende partij geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

3.7.2. In zoverre verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging door de taliban en dat evenmin kan worden aangenomen dat zij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

In de mate dat verzoekende partij verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, nog daargelaten dat verzoekende partij in haar land van herkomst nog beschikt over een familiaal netwerk dat haar eventueel zou kunnen ondersteunen bij een eventuele terugkeer, dient verder te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de preciaire sociaaleconomische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

De Raad herinnert eraan dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)). Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, pt. 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor*”).

Wanneer preciaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals

ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan blijken in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt uit niets dat verzoekende partij in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden geviséerd of dat zij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoekende partij laat na enigszins aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

De Raad benadrukt voorts dat thans wel voldoende informatie voor over de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan voorligt.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

3.7.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het

conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de Country Guidance Afghanistan van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 en november 2024 nog steeds actueel.

Verzoekende partij verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Nangharar. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die deze vaststelling weerleggen. Zij het er bovendien nog op gewezen dat de door verwerende partij gedane analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan tevens bevestiging vindt in de informatie die verwerende partij thans per aanvullende nota bijbrengt.

Haar uiteenzetting laat niet toe te concluderen dat haar op grond van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet de subsidiaire beschermingsstatus had dienen te worden toegekend.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

3.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend vijftientwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER